

UCHWAŁA NR 75/2021
SENATU UNIwersYTETU WROCLAWSKIEGO
z dnia 23 czerwca 2021 r.

**w sprawie programu studiów dla kierunku *filologia czeska*
na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia**

Na podstawie art. 28 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2021 poz. 478, z późn. zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1. Senat Uniwersytetu Wrocławskiego ustala program studiów dla kierunku *filologia czeska* na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim w brzmieniu określonym w załącznikach nr 1 i 2 do niniejszej uchwały.

2. Program studiów, o którym mowa w ust. 1, obowiązuje dla cykli kształcenia rozpoczynających się od roku akademickiego 2021/2022.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Senatu UWr
Rektor: *prof. P. Wiszewski*

PROGRAM STUDIÓW: FILOLOGIA CZESKA, STUDIA STACJONARNE I STOPNIA

L.p.	Nazwa przedmiotu	O/F	Forma zajęć	Liczba godzin	Punkty ETCS	Forma zaliczenia
PRZEDMIOTY OBOWIĄZKOWE						
1	PNJCz – fonetyka 1	O	Ćw.	30	2	O
2	PNJCz – leksyka 1	O	Ćw.	30	2	O
3	PNJCz – gramatyka funkcjonalna 1	O	Ćw.	60	4	O
4	PNJCz – praca z tekstem 1	O	Ćw.	30	2	O
5	Historia Czech 1	O	W	30	3	E
6	Wstęp do językoznawstwa	O	K	30	2	O
7	Wstęp do literaturoznawstwa 1	O	K	30	2	O
8	Etyka pracy naukowej	O	K	15	1	O
9	Szkolenie wstępne w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej	O	e-learning	4	0	Zal.
PRZEDMIOTY DO WYBORU						
10	Język zachodni	O	L	60	#	O
11	Zajęcia ograniczonego wyboru*	F	W	15	4	E
12	Zajęcia ograniczonego wyboru**	F	W	30	5	E
13	Zajęcia opcyjne***	F	W/K	30	3	O
RAZEM				394	30	

I ROK STUDIÓW

SEMESTR I

*Student wybiera przedmiot z bloku zajęć literaturoznawczych z aktualnej oferty zajęć ograniczonego wyboru.

**Student wybiera przedmiot z bloku zajęć językoznawczych z aktualnej oferty zajęć ograniczonego wyboru.

***Student wybiera przedmiot z aktualnej oferty zajęć opcyjnych.

Rozliczenie punktów ECTS za język zachodni następuje w VI semestrze.

SEMESTR II

L.p.	Nazwa przedmiotu	O/F	Forma zajęć	Liczba godzin	Punkty ETCS	Forma zaliczenia
PRZEDMIOTY OBOWIĄZKOWE						
1	PNJCz – fonetyka 2	O	Ćw.	30	2	O
2	PNJCz – leksyka 2	O	Ćw.	30	2	O
3	PNJCz – gramatyka funkcjonalna 2	O	Ćw.	60	3	O
4	PNJCz – praca z tekstem 2	O	Ćw.	30	2	O
5	PNJCz egzamin	O			2	E
6	Wstęp do filologii słowiańskiej	O	K	30	2	O
7	Wstęp do literaturoznawstwa 2	O	K	30	2	O
8	Gramatyka współczesnego języka czeskiego 1 (fonetyka i fonologia)	O	W	15	2	E
9	Gramatyka współczesnego języka czeskiego 1 (fonetyka i fonologia)	O	Ćw.	30	2	O
10	Historia literatury czeskiej 1	O	W	15	0^	Zal.
11	Historia literatury czeskiej 1	O	Ćw.	30	2	O

12	Historia Czech 2	O	W	30	3	E
PRZEDMIOTY DO WYBORU						
13	Język zachodni	O	L	60		O
14	Zajęcia ograniczonego wyboru*	F	W	15	4	E
15	Zajęcia ograniczonego wyboru**	F	W/K	30	2	O
RAZEM				435	30	

*Student wybiera przedmiot z bloku zajęć literaturoznawczych z aktualnej oferty zajęć ograniczonego wyboru.
 **Student wybiera przedmiot z aktualnej oferty zajęć realizujących treści nauk społecznych.
 ^ Przedmiot jest kontynuowany – rozliczenie punktów ECTS następuje w kolejnym semestrze.

II ROK STUDIÓW SEMESTR III

L.p.	Nazwa przedmiotu	O/F	Forma zajęć	Liczba godzin	Punkty ETCS	Forma zaliczenia
PRZEDMIOTY OBOWIĄZKOWE						
1	PNJCz – fonetyka 3	O	Ćw.	30	2	O
2	PNJCz – leksyka 3	O	Ćw.	30	2	O
3	PNJCz – gramatyka funkcjonalna 3	O	Ćw.	30	2	O
4	PNJCz – praca z tekstem 3	O	Ćw.	30	2	O
5	Gramatyka współczesnego języka czeskiego 2 (leksykologia i słowotwórstwo)	O	W	15	2	E
6	Gramatyka współczesnego języka czeskiego 2 (leksykologia i słowotwórstwo)	O	Ćw.	30	2	O
7	Historia literatury czeskiej 2	O	W	15	2	E
8	Historia literatury czeskiej 2	O	Ćw.	30	2	O
9	Wiedza o kulturze Czech	O	W	30	3	E
10	Rynek pracy*	O	K	15	1	O
PRZEDMIOTY DO WYBORU						
11	Język zachodni	O	O	60		O
12	Drugi język słowiański	F	Ćw.	30	2	O
13	Zajęcia ograniczonego wyboru**	F	W	15	3	E
14	Zajęcia opcyjne***	F	W/K	45	5	O
RAZEM				405	30	

* Przedmiot realizuje treści nauk społecznych.

**Student wybiera przedmiot z bloku zajęć językoznawczych lub z bloku zajęć literaturoznawczych z aktualnej oferty zajęć ograniczonego wyboru.

***Student wybiera dwa przedmioty z aktualnej oferty zajęć opcyjnych.

SEMESTR IV

L.p.	Nazwa przedmiotu	O/F	Forma zajęć	Liczba godzin	Punkty ETCS	Forma zaliczenia
PRZEDMIOTY OBOWIĄZKOWE						
1	PNJCz – fonetyka 4	O	Ćw.	30	2	O
2	PNJCz – leksyka 4	O	Ćw.	30	2	O

3	PNJCz – gramatyka funkcjonalna 4	O	Ćw.	30	2	O
4	PNJCz – praca z tekstem 4	O	Ćw.	30	2	O
5	PNJCz egzamin	O			2	E
6	Gramatyka współczesnego języka czeskiego 3 (morfologia)	O	W	15	2	E
7	Gramatyka współczesnego języka czeskiego 3 (morfologia)	O	Ćw.	30	2	O
8	Historia literatury czeskiej 3	O	W	15	0 [^]	Zal.
9	Historia literatury czeskiej 3	O	Ćw.	30	2	O
10	Realioznawstwo*	O	W	30	3	E
11	Gramatyka SCS	O	W	30	4	E
PRZEDMIOTY DO WYBORU						
12	Drugi język słowiański	F	Ćw.	30	2	O
13	Zajęcia opcyjne	F	W/K	45	5	O
14	Wychowanie fizyczne	O		30	0	
RAZEM				375	30	

* Przedmiot realizuje treści nauk społecznych.

[^] Przedmiot jest kontynuowany – rozliczenie punktów ECTS następuje w kolejnym semestrze.

III ROK STUDIÓW

SEMESTR V

L.p.	Nazwa przedmiotu	O/F	Forma zajęć	Liczba godzin	Punkty ETCS	Forma zaliczenia
PRZEDMIOTY OBOWIĄZKOWE						
1	PNJCz – leksyka 5	O	Ćw.	30	2	O
2	PNJCz – gramatyka funkcjonalna 5	O	Ćw.	30	2	O
3	PNJCz – praca z tekstem 5	O	Ćw.	30	2	O
4	Gramatyka historyczna	O	Ćw.	30	2	O
5	Historia literatury czeskiej 4	O	W	15	3	E
6	Historia literatury czeskiej 4	O	Ćw.	30	2	O
7	Gramatyka współczesnego języka czeskiego 4 (składnia)	O	W	15	3	E
8	Gramatyka współczesnego języka czeskiego 4 (składnia)	O	Ćw.	30	2	O
PRZEDMIOTY DO WYBORU						
9	Seminarium licencjackie	F	K	30	6	O
10	Drugi język słowiański	F	Ćw.	30	2	O
11	Zajęcia ograniczonego wyboru	F	W	15	2	O
12	Praktyka zawodowa	O		60	2	O
13	Wychowanie fizyczne	O		30	0	
RAZEM				375	30	

SEMESTR VI

L.p.	Nazwa przedmiotu	O/F	Forma zajęć	Liczba godzin	Punkty ETCS	Forma zaliczenia
PRZEDMIOTY OBOWIĄZKOWE						
1	PNJCz – leksyka 6	O	Ćw.	30	2	O
2	PNJCz – gramatyka funkcjonalna 6	O	Ćw.	30	2	O
3	PNJCz – praca z tekstem 6	O	Ćw.	30	2	O
4	PNJCz – egzamin	O			3	E
PRZEDMIOTY DO WYBORU						
5	Język zachodni*	O	L		12	E
6	Drugi język słowiański	F	Ćw.	30	2	O
7	Seminarium licencjackie	F	S	30	5	O
8	Zajęcia ograniczonego wyboru	F	W	15	2	O
RAZEM				165	30	

* Student zdaje w SPNJO egzamin z języka zachodniego na poziomie co najmniej B1.

Łączna ilość godzin: 2149 (w tym 60 godzin praktyk)

Wskaźniki ECTS	
Liczba punktów ECTS niezbędna do uzyskania kwalifikacji	180
Łączna liczba punktów ECTS, które student musi uzyskać na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich	178
Liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych i nauk społecznych	168
Liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć z języka obcego	12
Liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać realizując moduły kształcenia na zajęciach ogólnouczelnianych (lektoraty, moduły związane z przygotowaniem do zawodu nauczyciela)	12
Wymiar praktyki zawodowej i liczba punktów ECTS przypisanych praktykom określonym w programie kształcenia	60 h / 2 ECTS
Procentowy udział liczby punktów ECTS dla programu przyporządkowanego do więcej niż jednego obszaru kształcenia Liczba punktów ECTS za przedmioty realizujące treści nauk społecznych: 6	językoznawstwo (47%) literaturoznawstwo (53%)
Procentowy udział poszczególnych dyscyplin, do których odnoszą się efekty uczenia się. Suma udziałów musi być równa 100%	językoznawstwo (47%) literaturoznawstwo (53%)

OPIS ZAKŁADANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA KIERUNKU STUDIÓW

Kierunek studiów: Filologia czeska Dyscypliny naukowe: językoznawstwo (47%), literaturoznawstwo (53%) Poziom kształcenia: studia pierwszego stopnia Poziom kwalifikacji: 6 Profil kształcenia: ogólnoakademicki Tytuł zawodowy: licencjat		
Kod efektu uczenia się dla kierunku studiów	Efekty uczenia się dla kierunku studiów	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia PRK (kody)
WIEDZA		
K_W01	ma podstawową wiedzę o miejscu i znaczeniu językoznawstwa i literaturoznawstwa w systemie nauk humanistycznych oraz o ich specyfice przedmiotowej i metodologicznej. Rozumie w podstawowym zakresie powiązania pomiędzy dziedzinami nauki i dyscyplinami naukowym, w szczególności relacje między naukami wykorzystywanymi w badaniach filologicznych oraz w praktyce filologicznej a innymi dyscyplinami, zwłaszcza z dziedziny nauk humanistycznych	P6S_WG*
K_W02	zna podstawową terminologię z zakresu literaturoznawstwa i językoznawstwa	P6S_WG
K_W03	ma wiedzę o źródłach informacji (opracowania encyklopedyczne, syntezy podręcznikowe, studia monograficzne, słowniki, gramatyki) dotyczących języka czeskiego oraz jego literatury i kultury	P6S_WG
K_W04	ma uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu dziedzin nauki i dyscyplin naukowych właściwych dla obszaru zainteresowań filologii w szczególności z zakresu literaturoznawstwa, językoznawstwa i kulturoznawstwa. Ma podstawową wiedzę o głównych kierunkach rozwoju i najważniejszych osiągnięciach w zakresie językoznawstwa i literaturoznawstwa	P6S_WG
K_W05	ma świadomość miejsca polszczyzny wśród innych języków i konieczności doskonalenia sprawności językowej w języku polskim	P6S_WG
K_W06	zna i rozumie podstawowe metody analizy i interpretacji różnych wytworów kultury charakterystycznych dla dorobku kultury czeskiego obszaru językowego; zna zajmujące się nimi teorie i szkoły badawcze	P6S_WG
K_W07	ma wiedzę o ogólnych mechanizmach rządzących używaniem języka; zna podstawowe narzędzia i metody opisu zjawisk językowych	P6S_WG
K_W08	ma uporządkowaną wiedzę o systemach fonologicznym, gramatycznym i leksykalnym języka czeskiego, a także o ich historycznej zmienności. Ma wiedzę o możliwościach funkcjonalnych języka polskiego. Potrafi dokonać podstawowego zestawienia struktur i zjawisk języka polskiego oraz czeskiego, a także ma podstawową wiedzę o przechodzeniu od struktur jednego języka do struktur drugiego	P6S_WG
K_W09	ma wiedzę dotyczącą najważniejszych zjawisk z historii literatury i kultury języka czeskiego od jego początków do czasów współczesnych oraz ważnych ośrodków życia literackiego i kulturalnego	P6S_WG, P6S_WK
K_W10	zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji. Ma wiedzę o historii Czech, obejmującą najważniejsze wydarzenia i postaci. Ma wiedzę o współczesnych społecznych, politycznych i artystycznych realiach w Republice Czeskiej.	P6S_WG, P6S_WK
K_W11	ma podstawową wiedzę o polskich instytucjach kultury i orientację w życiu kulturalnym w Polsce oraz w Czechach	P6S_WG, P6S_WK

K_W12	zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony prawa autorskiego	P6S_WK
K_W13	zna i rozumie podstawowe prawa regulujące współczesnym rynkiem pracy oraz zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości	P6S_WK
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01	potrafi wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i użytkować wiedzę z zakresu literaturoznawstwa i językoznawstwa z wykorzystaniem różnych źródeł i metod	P6S_UW
K_U02	potrafi zastosować elementarne zasady i procedury badawczej, formułować i analizować problemy, dobrać odpowiednie narzędzia, formułować wnioski, opracować i zaprezentować rezultaty pracy w zakresie językoznawstwa, literaturoznawstwa i kulturoznawstwa obszaru języka czeskiego	P6S_UW
K_U03	potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać umiejętności badawcze w zakresie wybranego obszaru literaturoznawstwa lub językoznawstwa. Potrafi formułować i rozwiązywać nietypowe problemy oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych, właściwie dobierając metody i narzędzia, wykorzystując wskazówki opiekuna naukowego i literaturę przedmiotu. Właściwie dobiera źródła i informacje, które krytycznie ocenia, dokonuje ich analizy i syntezy. Potrafi dobrać i zastosować właściwe metody i narzędzia, w tym zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne	P6S_UW
K_U04	potrafi posługiwać się podstawowymi narzędziami badawczymi wypracowanymi na gruncie filologii czeskiej i pojęciami dla niej właściwymi	P6S_UW
K_U05	potrafi identyfikować różne rodzaje wytworów kultury będące przedmiotem badań literaturoznawstwa i językoznawstwa	P6S_UW
K_U06	potrafi, posługując się typowymi metodami, analizować wytwory kultury charakterystyczne dla obszaru kultury języka czeskiego oraz interpretować je, dążąc do określenia ich znaczeń, zakresu oddziaływania społecznego oraz ich miejsca w procesie historycznym i w przemianach kultury	P6S_UW, P6S_UK
K_U07	potrafi zastosować w wypowiedzi ustnej i pisemnej odpowiednią argumentację merytoryczną, z wykorzystaniem poglądów innych osób znanych z różnych źródeł oraz formułować wnioski. Używa specjalistycznej terminologii	P6S_UK P6S_UO
K_U08	potrafi porozumiewać się ze specjalistami w zakresie literaturoznawstwa, językoznawstwa i kulturoznawstwa w języku czeskim i w języku polskim, wykorzystując różne kanały i techniki komunikacyjne, z użyciem specjalistycznej terminologii; potrafi przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska, np. w debacie	P6S_UK
K_U09	potrafi tworzyć (w języku czeskim i w języku polskim) teksty pisane należące do określonego gatunku, właściwe dla określonej sytuacji komunikacyjnej; potrafi przy tym wykorzystać podstawowe prace teoretyczne i różnorodne źródła	P6S_UK P6S_UW
K_U10	potrafi tworzyć (w języku czeskim i w języku polskim) teksty ustne należące do określonego gatunku, właściwe dla określonej sytuacji komunikacyjnej; potrafi przy tym wykorzystać podstawowe prace teoretyczne i różnorodne źródła	P6S_UK P6S_UW
K_U11	ma adekwatne do poziomu kształcenia umiejętności językowe w zakresie języka czeskiego, zgodne z obiektywnie określonymi wymaganiami (odniesieniem jest poziom C1 wg wymagań ESOKJ lub analogiczny)	P6S_UK
K_U12	ma adekwatne do poziomu kształcenia umiejętności językowe w zakresie drugiego (dodatkowego) języka obcego, innego niż język/języki studiów, zgodne z obiektywnie określonymi wymaganiami (odniesieniem jest poziom B1 (min.) lub B2 (max.) wg wymagań	P6S_UK

	ESOKJ lub analogiczny)	
K_U13	potrafi planować i organizować pracę własną i zespołową; w pracy zespołowej (również interdyscyplinarnej) umie skutecznie współpracować z innymi uczestnikami, przyjmuje w nim różne role, dzieli się posiadaną wiedzą i umiejętnościami	P6S_UO
K_U14	umie odpowiednio określić priorytety służące realizacji zadań; potrafi gospodarować czasem i realizować określone zadania w wyznaczonych terminach	P6S_UO
K_U15	potrafi samodzielnie planować i realizować rozwój swojej wiedzy i własnych kompetencji, zna wartość i sens uczenia się przez całe życie. Rozumie potrzebę stałego rozwijania umiejętności językowych	P6S_UU
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści	P6S_KK
K_K02	jest gotów do uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgnięcia opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu	P6S_KK
K_K03	jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych, ma świadomość znaczenia zasad etyki zawodowej i uczciwości intelektualnej w działaniach własnych i innych osób; postępuje zgodnie z tymi zasadami; jest przygotowany do tego, by dbać o dorobek i tradycje zawodu	P6S_KR
K_K04	ma świadomość różnic kulturowych i związanych z tym wyzwań, potrafi w praktyce stosować wiedzę o mechanizmach komunikacji interkulturowej	P6S_KK P6S_KO
K_K05	potrafi uczestniczyć w życiu kulturalnym, korzystać z różnorodnych jego form i różnych mediów	P6S_KO
K_K06	jest świadomy współodpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego danego regionu, kraju (zwłaszcza ojczystego, Polski oraz kraju studiowanego języka), Europy	P6S_KO
K_K07	jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych, współorganizowania działalności na rzecz środowiska społecznego; potrafi inicjować działania na rzecz interesu publicznego; myśli i działa w sposób przedsiębiorczy	P6S_KO

Objaśnienie symboli:

PRK – Polska Rama Kwalifikacji

P6S_WG/P7S_WG – kod składnika opisu kwalifikacji dla poziomu 6 i 7 w charakterystykach drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji

K (przed podkreśleniem) - kierunkowe efekty uczenia się

W - kategoria - wiedza

U - kategoria - umiejętności

K (po podkreśleniu) - kategoria - kompetencje społeczne

01, 02, 03 i kolejne - kolejny numer kierunkowego efektu uczenia się

Pokrycie efektów uczenia się określonych w charakterystykach drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji przez efekty kierunkowe

Kierunek studiów: Filologia czeska Poziom kształcenia: studia I stopnia Profil kształcenia: ogólnoakademicki		
Kod składnika opisu Polskiej Ramy Kwalifikacji	Efekty uczenia się określone w charakterystykach drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku <i>Filologia czeska</i>
WIEDZA		
P6S_WG	w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu dyscyplin naukowych lub artystycznych tworzących podstawy teoretyczne oraz wybrane zagadnienia z zakresu wiedzy szczegółowej – właściwe dla programu studiów, a w przypadku studiów o profilu praktycznym – również zastosowania praktyczne tej wiedzy w działalności zawodowej związanej z ich kierunkiem	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_W05, K_W06, K_W07, K_W08, K_W09, K_W10, K_W11
P6S_WK	fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji, podstawowe ekonomiczne, prawne, etyczne i inne uwarunkowania różnych rodzajów działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów, w tym podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości	K_W09, K_W10, K_W11, K_W12, K_W13
UMIEJĘTNOŚCI		
P6S_UW	wykorzystywać posiadaną wiedzę – formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych przez: właściwy dobór źródeł i informacji z nich pochodzących, dokonywanie oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji, dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych wykorzystywać posiadaną wiedzę – formułować i rozwiązywać problemy oraz wykonywać zadania typowe dla działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów – w przypadku studiów o profilu praktycznym	K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U05, K_U06, K_U09, K_U10
P6S_UK	komunikować się z otoczeniem z użyciem specjalistycznej terminologii brać udział w debacie – przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska oraz dyskutować o nich posługiwać się językiem obcym na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego	K_U06, K_U07, K_U08, K_U09, K_U10, K_U11, K_U12,

P6S_UO	planować i organizować pracę indywidualną oraz w zespole współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych (także o charakterze interdyscyplinarnym)	K_U07, K_U13, K_U14
P6S_UU	samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie	K_U15
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
P6S_KK	krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu	K_K01, K_K02, K_K04
P6S_KO	wypełniania zobowiązań społecznych, współorganizowania działalności na rzecz środowiska społecznego inicjowania działań na rzecz interesu publicznego, myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy	K_K04, K_K05, K_K06, K_K07
P6S_KR	odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych, w tym: -przestrzegania zasad etyki zawodowej i wymagania tego od innych, -dbałości o dorobek i tradycje zawodu	K_K03

Objaśnienie symboli:

P6S_WG/P7S_WG – kod składnika opisu kwalifikacji dla poziomu 6 i 7 w charakterystykach drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji K

(przed podkreśleniem) - kierunkowe efekty kształcenia

W – kategoria - wiedza

U – kategoria - umiejętności

K (po podkreśleniu) – kategoria - kompetencje społeczne

01, 02, 03 i kolejne - kolejny numer kierunkowego efektu kształcenia

Matryca efektów uczenia się, form ich realizacji oraz metod weryfikacji

Filologia czeska studia I stopnia

zajęcia lub moduły zajęć

Nazwa przedmiotu	PNJCz – fonetyka	PNJCz – fonetyka	PNJCz – leksyka	PNJCz – gramatyka funkcjonalna	PNJCz – gramatyka funkcjonalna	PNJCz – praca z tekstem	GWJCz (fonetyka i fonologia)	GWJCz (fonetyka i fonologia)	PNJCZ – egzamin	GWJCz (leksykologia i słowotwórstwo)	GWJCz (morfologia)	GWJCz (składnia)	Historia literatury czeskiej W	Historia literatury czeskiej 1	Historia literatury czeskiej 2	Historia literatury czeskiej 3	Historia literatury czeskiej 4
językoznawstwo (dyscyplina / punkty ECTS)	4	4	12	12	3	12	2	2	7	4	4	5					
literaturoznawstwo (dyscyplina / punkty ECTS)													5	2	2	2	2
punkty ECTS																	
ZAKŁADANE EFEKTY UCZENIA SIĘ																	
Wiedza																	
K_W01																	
K_W02																	
K_W03																	
K_W04							x	x		x	x	X	x	x	x	x	x
K_W05																	
K_W06													x	x	x	x	x
K_W07	X	x	x	X	X	x	x	x		x	x	X					

K_W08				X	X		x	x		x	x	X					
K_W09													x	x	x	x	x
K_W10																	
K_W11																	
K_W12																	
K_W13																	
Umiejętności																	
K_U01							x	x		x	x	X	x	x	x	x	x
K_U02																	
K_U03																	
K_U04																	
K_U05																	
K_U06																	
K_U07							x	x		x	x	X					
K_U08													x	x	x	x	x
K_U09			x	X	X	x											
K_U10		x	x	X		x											
K_U11	X	x	x	X	X	x											
K_U12																	
K_U13								x		x				x	x		
K_U14							x			x	X	x				x	x
K_U15	X	x															
kompetencje społeczne																	
K_K01	X	x	x	X	X	x	x	x		x	x						

	K_K02		x	x	x		x	x	x		x	x	X	x	x	x	x	x
	K_K03													x	x	x	x	x
	K_K04																	
	K_K05																	
	K_K06																	
	K_K07																	
formy realizacji	wykład							x						x				
	ćwiczenia	X	x	x	x	X	x		x		x	x	X		x	x	x	x
	konwersatorium																	
	praktyka																	
	seminarium																	
metody weryfikacji	egzamin	X	x	x	x	X	x	x						x				
	Projekt/prezentacja			x	x	X	x		x		x	x	X					
	praca pisemna														x	x	x	x
	sprawdzian pisemny	X	x	x		X	x		x		x	x	X					
	wypowiedź ustna	X	x	x	x	X	x		x		x	x	X		x	x	x	x
	wypracowanie														x	x	x	x
	zadanie domowe													x				
	raport																	

Nazwa przedmiotu	Historia Czech	Wiedza o kulturze Czech	Realizacja	Gramatyka SCS	Gramatyka historyczna	Seminarium licencjackie (językoznawcze)	Seminarium licencjackie (literaturoznawcze)	Wstęp do językoznawstwa	Wstęp do literaturoznawstwa	Wstęp do filologii słowiańskiej	Etyka pracy naukowej	Drugi język słowiański	Rynek pracy	Praktyka zawodowa	Szkolenie wstępne w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej	Lektorat języka obcego	Wychowanie fizyczne	Przedmioty specjalnościowe do wyboru (fakultatywne i opcyjne)	Suma punktów ECTS
językoznawstwo (dyscyplina / punkty ECTS)				3	2	5,5		2		2		8	1	2	0	12	0	36	51
literaturoznawstwo (dyscyplina / punkty ECTS)	6	3	3				5,5		4		1								35,5
punkty ECTS													1	2	0	12	0	36	51
ZAKŁADANE EFEKTY UCZENIA SIĘ																			
Wiedza																			
K_W01								x	x										x
K_W02								x	x		x								x
K_W03						X	x	x	x		x								x
K_W04		x		x	x														x
K_W05							x			x		x							x
K_W06							x												x
K_W07						X								x					x
K_W08					x	X													x
K_W09				x						x									x
K_W10	x	x	x											x					x
K_W11	x	x	x											x					x

K_W12						X	x				x							x		
K_W13													x						x	
umiejętności																				
K_U01								x	x		x								x	
K_U02				x	x						x								x	
K_U03			x			X	x				x								x	
K_U04								x	x	x	x								x	
K_U05		x																	x	
K_U06	x	x	x	x	x														x	
K_U07	x		x										x						x	
K_U08		x			x														x	
K_U09						X	x								x				x	
K_U10															x				x	
K_U11													x						x	
K_U12													x						x	
K_U13									x	x					x				x	
K_U14						X	x												x	
K_U15	x							x					x						x	
kompetencje społeczne																				
K_K01												x							x	
K_K02	x			x	x	X	x	x	x	x	x		x						x	
K_K03						X	x					x							x	
K_K04	x		x																x	
K_K05		x																	x	

K_K06		x	x	x	x	x					x							x	
K_K07													x	x				x	
formy realizacji	wykład	x	x	x	x													x	
	ćwiczenia					x												x	
	konwersatorium								x	x	x	x	x					x	
	praktyka																		
	seminarium						X	x									x		
metody weryfikacji	egzamin	x	x	x	x														
	projekt/prezentacja																	x	
	praca pisemna						X	x					x						
	wypowiedź ustna					x			x	x	x							x	
	sprawdzian pisemny					x			x	x	x							x	
	wypracowanie																	x	
	zadanie domowe	x	x	x															
	raport																		
inne												x							

Nazwa przedmiotu	Rynek pracy	Praktyka zawodowa	Szkolenie wstępne w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej	Lektorat języka obcego	Wychowanie fizyczne	Przedmioty specjalnościowe do wyboru (fakultatywne i opcyjne)	Suma punktów ECTS
punkty ECTS	1	2	0	12	0	36	51
ZAKŁADANE EFEKTY UCZENIA SIĘ							
Wiedza							
K_W01						x	
K_W02						x	
K_W03						x	
K_W04						x	
K_W05						x	
K_W06						x	
K_W07		x				x	
K_W08						x	
K_W09						x	
K_W10		x				x	

K_W11		x				x
K_W12						x
K_W13	x					x
UMIEJĘTNOŚCI						
K_U01						x
K_U02						x
K_U03						x
K_U04						x
K_U05						x
K_U06						x
K_U07						x
K_U08						x
K_U09		x				x
K_U10		x				x
K_U11						x
K_U12				x		x
K_U13		x				x
K_U14						x
K_U15						x
KOMPETENCJE SPOŁECZNE						
K_K01						x
K_K02						x
K_K03						x
K_K04						x

	K_K05						x
	K_K06						x
	K_K07	x					x
formy realizacji	wykład						x
	ćwiczenia						x
	konwersatorium	x					x
	laboratorium						
	praktyka		x				
	lektorat				x		
	seminarium						
metody weryfikacji	egzamin				x		x
	Projekt/prezentacja						
	praca pisemna				x		x
	wypowiedź ustna						x
	sprawdzian pisemny				x		x
	wypracowanie						
	zadanie domowe						
	raport						
	inne – ocenianie ciągłe				x		

Oznaczenie symboli:

K (przed podkreśleniem) – kierunkowe efekty kształcenia

W – kategoria wiedzy

U – kategoria umiejętności

K (po podkreśleniu) – kategoria kompetencji społecznych

01, 02, 03 i kolejne – numer efektu kształcenia

skrót:

PNJCz – praktyczna nauka języka czeskiego

GWJCz – gramatyka współczesnego języka czeski

l.p.	Nazwa przedmiotu	Treści programowe
1.	PNJCz – fonetyka	1. Czeski alfabet; 2. Akcent; 3. Iloczas; 4. Poprawna wymowa: - samogłosek a, á,- samogłosek e, é, - samogłosek i, í, - samogłosek i, y a í, ý, - samogłosek o, ó, - samogłosek u, ú; 2. Wymowa dyftongów eu i ou.
2.	PNJCz – leksyka	1. Dane personalne: imię i nazwisko, adres, wiek, data urodzenia, narodowość, rodzina, zwroty grzecznościowe; 2. Rodzina. Członkowie rodziny. Cechy wyglądu oraz charakteru człowieka. Praca. Nazwy zawodów; 3. Dzień powszedni. Pory dnia, wykonywane czynności, posiłki. Dni tygodnia. Nazwy miesięcy. Pory roku. Pogoda; 4. Czas wolny: zainteresowania, rozrywka, kino, teatr, telewizja itp.; 5. Dom: wyposażenie mieszkania, wygląd domu. Opis pomieszczenia. Kolory. Miejsce zamieszkania – miasto/ wieś; 6. Czeska Republika - geografia. Państwo, naród, święta narodowe; 7. Żywnienie: kupowanie żywności, nazwy produktów oraz potraw. Restauracja. Jadłospis.
3.	PNJCz – gramatyka funkcjonalna	1. Alfabet czeski vs alfabet polski – różnice i podobieństwa; zapis głosek przy użyciu alfabetu czeskiego; akcent; intonacja; 2. Rzeczownik – podstawowe typy deklinacyjne rodzaju żeńskiego, nijakiego, męsko- nieżywotnego i żywotnego oraz ich zastosowanie w praktyce; 3. Czasownik – podstawowe i pomocnicze typy odmian, formy fleksyjne czasowników regularnych w czasie teraźniejszym; 4. Zaimki osobowe i dzierżawcze, wskazujące, zwrotne i pytajne i ich formy podstawowe; 5. Formy deklinacyjne przymiotników twar-dotematowych i miękkotematowych; stopniowanie przymiotników; przymiotnik <i>rád</i> ; 6. Liczebnik – podstawowe formy liczebników głównych i porządkowych; 7. Szyk wyrazów w zdaniu; 8. Ćwiczenia ortograficzne.
4.	PNJCz – praca z tekstem	1. Analiza leksykalna, stylistyczna, gramatyczna, przekład – na podstawie tekstów zawartych w podręczniku wiodącym.
5.	Historia Czech	1. Państwo Samona i Rzesza Wielkomorawska; 2. Przemysłidzi. Księstwo Czeskie w X-XI w.; 3. Od rozbicia dzielnicowego do Królestwa Czech. Dzieje monarchii Przemysłidów w XII i XIII w.; 4. Czeska polityka, gospodarka i kultura za Przemysła Ottokar II i Wacława II.; 5. Walki o władzę po wymarciu Przemysłidów i początek panowania Luksemburgów; 6. Karol IV Luksemburski: Korona Czeska (prawo, polityka gospodarka); 7. Osiągnięcia kulturalne doby luksemburskiej; 8. Konflikty przełomu XIV i XV w., geneza husytyzmu; 9. Wojny husyckie. 10. Zmagania o tron czeski po śmierci Zygmunta Luksemburskiego; Jerzy z Podiebradów i Maciej Korwin.; 11. Jagiellonowie na czeskim tronie. Kultura i sztuka późnego średniowiecza; 12. Reformacja w Czechach; początek panowania Habsburgów. Renesans; 13. Konflikty na tle wyznaniowym. Wybuch powstania stanów czeskich i jego skutki; 14. Wojna trzydziestoletnia na ziemiach czeskich.

6.	Wstęp do językoznawstwa	Zajęcia obejmują następujące zagadnienia: 1. język jako przedmiot językoznawstwa; 2. podstawowe pojęcia lingwistyczne i definicja języka; 3. język jako system znakowo-komunikacyjny; 4. funkcje społeczne języka i mówienia; 5. opis systemu językowego: podsystemy fonologiczny, morfologiczny, syntaktyczny, leksykalno-semantyczny; 6. klasyfikacja genetyczna języków: jednostki klasyfikacyjne, miejsce języków słowiańskich wśród języków świata.
7.	Wstęp do literaturoznawstwa	Cechy swoiste literatury, wyróżniki i sztuki pokrewne. Nauka o literaturze i jej działy. Pojęcie i główne elementy struktury dzieła literackiego. Sfera planu treści i planu wyrażenia. Styl i kompozycja. Problemy kompozycji. Dominanty kompozycyjne. Podział na rodzaje i gatunki literackie. Epika (narrator, bohater, fabuła). Epickie formy językowo-stylistyczne. Gatunki epickie. Analiza wybranych utworów epickich. Dramat (budowa świata przedstawionego w dramacie). Struktura językowa dramatu. Gatunki dramatyczne. Analiza utworu dramatycznego.
8.	Etyka pracy naukowej	1. Terminologia naukowa: pojęcia tematu pracy naukowej, literatury przedmiotu, metody badawczej, narzędzi badawczych, hipotezy itd.; 2. Kształtowanie właściwej postawy badacza wobec własnej i cudzej pracy naukowej (problem plagiatu, prawo autorskie, zasady przywoływania cytowań); 3. Kryteria oceny pracy naukowej (recenzja naukowa); 4. Zasady gromadzenia literatury przedmiotu: biblioteki naukowe, bibliografie tradycyjne i internetowe bazy danych; 5. Sporządzanie notatek i wyciągów z literatury, opracowywanie materiału naukowego; 6. Sposoby sporządzania bibliografii naukowej, zasady tworzenia adresów bibliograficznych i sporządzania przypisów; 7. Układ graficzny pracy naukowej; 8. Styl pisarstwa naukowego: standardowa leksyka i frazeologia (prezentacja problemu, stawianie hipotezy, argumentowanie, wnioskowanie); 9. Poprawność językowa (rodzaje błędów językowo-stylistycznych).
9.	PNJCz – fonetyka	1. Poprawna wymowa: -r i l zgłoskotwórczego, -š, č, ž, -d', t', ň, -ou; 2. Poprawna wymowa: - di, ti, ni w słowach obcego pochodzenia, - grup spółgłoskowych kv, sv, tv, cv, chv, -grup bě, pě, vě; dě, tě, ně, mě i mně; 3. Wymowa głosek podwojonych; 4. Samogłoski krótkie. Powtórzenie; 5. Samogłoski długie. Powtórzenie.
10.	PNJCz – leksyka	1. Wycieczka po mieście. Topografia miasta, kierunki, architektura, zabytki. Określanie czasu; 2. Części ciała. Wygląd zewnętrzny. Usposobienie człowieka - pozytywne i negatywne cechy charakteru; 3. Zakupy. Rodzaje sklepów i usług. Nazwy części garderoby, rozmiary, kolory; 4. Zdrowie, Wizyta u lekarza oraz aptece. Nazwy lekarskich specjalizacji. Organy wewnętrzne człowieka; 5. Usługi: poczta, telefon; 6. Podróżowanie: środki transportu; 7. Przyroda. Pogoda. Pory roku; 8. Święta Wielkanocne; zwyczaje, tradycje.
11.	PNJCz – gramatyka funkcjonalna z ortografią	1. Rzeczownik – Używanie form fleksyjnych typowych rzeczowników podstawowych wzorów odmian (ze szczególnym uwzględnieniem połączeń z przyimkami). Mianownik i biernik liczby mnogiej rodzaju męskozwotnego, żeńskiego i nijakiego. Dopełniacz I. pojedynczej i mnogiej; 2. Przymiotnik - formy deklinacyjne przymiotników twardo- i miękkotematowych. Tworzenie stopnia

		wyższego i najwyższego. Stopniowanie przymiotników (użycie szczególnie form prostych). Stopniowanie opisowe; 3. Przysłówek - stopniowanie przysłówków; przysłówki przeczące; 4. Zaimek - zaimki osobowe i dzierżawcze, niektóre formy zaimków pytajnych i wskazujących; zaimki przeczące; 5. Czasownik - użycie form fleksyjnych typowych czasowników regularnych (oraz niektórych nieregularnych) w czasie teraźniejszym, przeszłym i przyszłym; tryb przypuszczający; tryb rozkazujący; aspekt czasownika; 6. Liczebnik - odmiana liczebników głównych, porządkowych i ułamków; 7. Ćwiczenia ortograficzne.
12.	PNJCz - praca z tekstem	1. Analiza leksykalna, stylistyczna, gramatyczna, przekład - na podstawie tekstów zawartych w podręczniku wiodącym.
13.	Wstęp do filologii słowiańskiej	Indoeuropejcy Słowianie. Praojczyzna indoeuropejska, praojczyzna Słowian. Ekspansje Słowian, najstarsze i późniejsze kontakty z innymi ludami. Najstarsze wzmianki o Słowianach. Język prasłowiański. Współczesne języki słowiańskie a język prasłowiański. Misja morawska. Konstantyn i Metody, obrządek słowiański. Ośrodki piśmiennictwa starosłowiańskiego. Język starosłowiański, głagolica i cyrylica. Najważniejsze zabytki piśmiennictwa starosłowiańskiego. Dwa modele bilingwizmu u Słowian: <i>Slavia orthodoxa</i> i <i>Slavia latina</i> . Gramatyki języka staro-cerkiewnosłowiańskiego. Najstarsze gramatyki języków słowiańskich na tle gramatyk europejskich. Słowiańskie przekłady Biblii na tle przekładów Biblii na inne języki europejskie. Prawosławie vs. katolicyzm. Kontakty Polaków z innymi narodami słowiańskimi. Przegląd i charakterystyka poszczególnych języków słowiańskich.
14.	Wstęp do literaturoznawstwa	Liryka (podmiot liryczny, właściwości stylowo-kompozycyjne liryki). Typy przeżyć wyrażanych w liryce. Gatunki liryczne. Stylistyka. Środki brzmieniowe. Organizacja warstwy znaczeniowej. Stylizacja. Tropy stylistyczne. Alegoria i symbol. Analiza wierszy. Wersyfikacja. System toniczny. System sylabiczny. Stopy systemu sylabotonicznego. Wiersz wolny. Analiza wierszy. Rymy.
15.	Gramatyka współczesnego języka czeskiego (fonetyka i fonologia)	1. Nauki o języku a gramatyka. Płaszczyzny opisu języka. Gramatyki. 2. Język czeski. Charakterystyka geograficzno-kulturowa, genetyczna i typologiczna. Główne odmiany komunikatywne języka czeskiego. 3. Fonetyka i fonologia jako działy gramatyki opisowej. Głoska a fonem. Zapis fonetyczny i fonologiczny. 4. Metody opisu głosek. Aparat mowy, artykulacja. Kryteria artykulacyjne. 5. Opis samogłosek czeskich. Alfabet czeski-cechy diakrytyczne i inne. Zapis fonetyczny. Iloczas. Pary opozycyjne. Paronimy. 6-7. Opis spółgłosek czeskich. Cechy artykulacyjne. 8. Systemowa organizacja fonemów spółgłoskowych (opozycje). System fonologiczny- zasób fonemów języka czeskiego, warianty, typy opozycji. 9. Fonotaktyka. Połączenia typowe i rzadkie. Pary opozycyjne c.d. 10. Upodobnienia w wymowie spółgłosek. Asymilacja dźwięczności. Zasady upodobnień. 11. Upodobnienia pod względem sposobu i miejsca artykulacji. 12. Upodobnienia grup spółgłoskowych i reguły adaptacji fonetycznej wyrazów obcych. 13. Fonem-sylaba- -morfem-leksem. Podział wypowiedzi na sylaby, morfemy, wyrazy. 14. Akcent wyrazowy.

		Akcent w wyrazach z r i l. Akcent w sylabach długich, w wyrazach wielosylabowych. Zestroje akcentowe. 15. Akcent zdaniowy i intonacja.
16.	Gramatyka współczesnego języka czeskiego (fonetyka i fonologia)	1. Nauki o języku a gramatyka. Płaszczyzny opisu języka. Gramatyki; 2. Język czeski. Charakterystyka geograficzno-kulturowa, genetyczna i typologiczna. Główne odmiany komunikatywne języka czeskiego; 3. Fonetyka i fonologia jako działy gramatyki opisowej. Głoska a fonem. Zapis fonetyczny i fonologiczny; 4. Metody opisu głosek. Aparat mowy, artykulacja. Kryteria artykulacyjne; 5. Opis samogłosek czeskich. Alfabet czeski-cechy diakrytyczne i inne. Zapis fonetyczny. Iloczas. Pary opozycyjne. Paronimy; 6-7. Opis spółgłosek czeskich. Cechy artykulacyjne; 8. Systemowa organizacja fonemów spółgłoskowych (opozycje); System fonologiczny- zasób fonemów języka czeskiego, warianty, typy opozycji; 9. Fonotaktyka. Połączenia typowe i rzadkie. Pary opozycyjne c.d.; 10. Upodobnienia w wymowie spółgłosek. Asymilacja dźwięczności. Zasady upodobnień; 11. Upodobnienia pod względem sposobu i miejsca artykulacji; 12. Upodobnienia grup spółgłoskowych i reguły adaptacji fonetycznej wyrazów obcych; 13. Fonem-sylaba- -morfem-leksem. Podział wypowiedzi na sylaby, morfemy, wyrazy; 14. Akcent wyrazowy. Akcent w wyrazach z r i l. Akcent w sylabach długich, w wyrazach wielosylabowych. Zestroje akcentowe; 15. Akcent zdaniowy i intonacja.
17.	Historia literatury czeskiej	Literatura czeska – jej tendencje rozwojowe, nurty literackie, zjawiska kulturowe, ugrupowania literackie, przedstawiciele różnych gatunków literackich. 1. Początki tradycji literackiej piśmiennictwa słowiańskiego; 2. Problematyka średniowiecznych legend; 3. "Kontrowersyjny" charakter średniowiecznej liryki miłosnej; 4. Specyfika piśmiennictwa okresu husytyzmu; 5. Przegląd gatunkowy literatury doby czeskiego humanizmu; 6. Renesansowy charakter literatury jako przejaw ideologicznych przemian; 7. J.A. Komenský na przełomie doby humanizmu i baroku; 8. Homiletyka jako podstawowy gatunek literacki okresu baroku; 9. Tematyka legend barokowych; 10. Ludowy oraz połowicznie ludowy charakter czeskiej literatury okresu XVIII w.; 11. Tradycja pieśni kramarskiej w literaturze czeskiej.
18.	Historia literatury czeskiej	1. Piśmiennictwo starosłowiańskie i najstarsze czeskie pieśni religijne (hymnografia staroczeska); 2. Hagiografia średniowieczna; 3. Staroczeska literatura historiograficzna; 4. epika czeska; 5. Średniowieczna psychomachia; 6. Motywy filozoficzne w czeskiej prozie średniowiecznej; 7. Czeski dramat średniowieczny; 8. Jan Amos Komenský - czeski myśliciel, pedagog i reformator; 9. Symbolika chrześcijańska i rozważania filozoficzne w czeskiej liryce barokowej; 10. Preromantyzm czeski.
19.	Historia Czech	1. Ziemie korony czeskiej po wojnie trzydziestoletniej, w centralistycznej monarchii habsburskiej 1648 – 1740; 2. Blaski i cienie kultury baroku. Sytuacja gospodarcza; 3. Wojny prusko-austriackie w XVIII wieku, utrata Śląska, reformy Marii Teresy; 4. Panowanie i reformy cesarza Józefa II – pierwszy okres czeskiego odrodzenia narodowego (pokolenie Dobrowskiego). Czeski ruch narodowy

		do roku 1848; 5. Wydarzenia „Wiosny ludów” na ziemiach czeskich, okres bachowski, upadek systemu bachowskiego i powstanie Austro-Węgier; 6. Następstwa utworzenia Austro-Węgier, okres od 1867 do 1914 r., stosunki czesko-słowackie, nauka szkolnictwo, kultura; 7. Czesi i Słowacy w czasach pierwszej wojny światowej, powstanie niepodległej Czechosłowacji; 8. Czechosłowacka „pierwsza republika”, jej charakter polityczny i społeczny, kultura, rozwój ekonomiczny; 9. Konfrontacja Czechosłowacji z zagrożeniem hitlerowskim, kryzys sudetoniemiecki, traktat w Monachium i upadek „pierwszej republiki”; 10. „Protektorat”, Czesi i Słowacy w czasie drugiej wojny światowej; 12. Okres 1945-1948, wysiedlenie Niemców, obalenie demokracji przez komunistów. Okres stalinizmu; 13. Czechosłowacja w czasie „odwilży” 1956 – 1967. „Praska wiosna” 1968 r. i jej koniec; 14. „Normalizacja” – próba przywrócenia stalinizmu w Czechosłowacji po 1970 r. Kryzys reżimu neostalinowskiego, powstanie opozycji demokratycznej w Czechosłowacji, kultura oficjalna i niezależna; 15. „Aksamitna rewolucja” w 1989 r. i przywrócenie demokracji w Czechosłowacji – główne wydarzenia, w Czechosłowacji lat 1990 – 1992, podział Czechosłowacji na Czechy i Słowację. Współczesna Republika Czeska w latach 1993-2015.
20.	PNJCz – fonetyka audytywna	1. Poprawna wymowa: -r i l zgłoskotwórczego - wyrazów zapożyczonych, - głoski h w zależności od pozycji w wyrazie, - głoski ř w zależności od pozycji w wyrazie, - głosek miękkich (różnice między czeszczyzną a polszczyzną); 2. Długość (podstawowe różnice między językiem czeskim standardowym a odmianami niestandardowymi).
21.	PNJCz – leksyka	1. Powitania, określanie pochodzenia (np. zwyczaje poszczególnych krajów); Rodzina (np. ślub, urlop macierzyński); 3. Sport (dyscypliny sportowe, uprawianie sportu); 4. Podróżowanie (np. wizyta w biurze podróży); 5. Moda (np. zakupy).
22.	PNJCz – gramatyka funkcjonalna	1. Czas teraźniejszy i przyszły. Mianownik liczby mnogiej: rzeczowniki żywotne rodzaju męskiego; rzeczowniki nieżywotne rodzaju żeńskiego i nijakiego; 2. Czas przeszły. Tryb warunkowy. Biernik liczby pojedynczej i mnogiej. Przyimki łączące się z Biernikiem; zaimki w Bierniku; 3. Tryb rozkazujący. Mowa zależna. Dopełniacz liczby pojedynczej i mnogiej (przyimki łączące się z Dopełniaczem, rekcja czasownika z Dopełniaczem, zaimki w Dopełniaczu); 4. Liczebniki. Miejscownik liczby mnogiej i pojedynczej (przyimki łączące się z Miejscownikiem, rekcja czasownika z Miejscownikiem, zaimki w Miejscowniku); 5. Liczebniki a pluralia tantum. Celownik liczby pojedynczej i mnogiej (przyimki łączące się z Celownikiem, rekcja czasownika z Celownikiem, zaimki w Celowniku). Zwroty z Celownikiem. Wołacz liczby pojedynczej rzeczowników.
23.	PNJCz – praca z tekstem	1. Poznawanie się; 2. Narodowości; 3. Rodzina; 4. Sport; 5. Podróże.
24.	Gramatyka współczesnego języka czeskiego (leksykologia i słowotwórstwo)	1. Leksykologia. Wyraz jako jednostka języka; 2. Formalne zróżnicowanie jednostek leksykalnych języka czeskiego; 3. Klasyfikacje leksemów czeskich. Specyficzne rysy znaczeniowe części mowy; 4. Znaczenie leksykalne. Rodzaje znaczeń; 5. Relacje semantyczne; 6. Leksykon. Charakterystyka

		zasobu leksykalnego czeszczyzny na tle jej odmian i stylów; 7. Zmienność leksykonu. Zanik i powstawanie wyrazów; 8. Słowotwórstwo. Motywacja wyrazów. Metody tworzenia słów, formanty, afiksy, analiza; 9. Typy zmian znaczeniowych. Kategorie słowotwórcze. Rzeczownikowe kategorie mutacyjne; 10. Rzeczownikowe kategorie modyfikacyjne; 11. Rzeczownikowe kategorie transpozycyjne; 12. Wybrane kategorie słowotwórstwa przymiotników, przysłówków i zaimków; 13. Słowotwórstwo czasowników: aspekt i pokrewne kategorie modyfikacyjne; 14. Czasownikowe kategorie mutacyjne i transpozycyjne; 15. Adaptacja wyrazów zapożyczonych.
25.	Gramatyka współczesnego języka czeskiego (leksykologia i słowotwórstwo)	1. Charakterystyka zasobu leksykalnego czeszczyzny; 2. Relacje semantyczne; 3. Struktura morfemowa wyrazu i podstawy synchronicznej analizy słowotwórczej; 4. Zróżnicowanie formantów. Derywacja afiksalna, kompozycja, tworzenie skrótów; 5. Rzeczowniki - kategorie mutacyjne (odczasownikowe: nazwy wykonawców czynności, nazwy środków czynności, nazwy wytworów czynności; odprzymiotnikowe nazwy nosicieli cech); 6. Rzeczowniki - kategorie mutacyjne cd. (odrzeczownikowe: nazwy wykonawców czynności, nazwy mieszkańców, nazwy członków grup i środowisk, nazwy miejsc); 7. Rzeczowniki - modyfikacyjne i transpozycyjne; 8. Kolokwium; 9. Przymiotniki - kategorie mutacyjne i modyfikacyjne; 10. Słowotwórstwo przysłówków; 11. Czasowniki - kategorie mutacyjne i transpozycyjne; 12. Czasowniki - kategorie modyfikacyjne; 13. Kolokwium; 14. Kompozycja, rodzaje kompozycji; 15. Derywacja semantyczna. Adaptacja zapożyczeń.
26.	Historia literatury czeskiej	1. Ugrupowanie „majowców”; 2. Almanach „Ruch”, grupa „Lumíra”; 3. Proza realistyczna (J. Arbes); 4. „Szkoła narodowa” w czeskiej literaturze; 5. A. Jirásek – nauczyciel historii i piewca husytyzmu; 6. Czasopismo „Moderní revue”, dekadentyzm w czeskiej literaturze; 7. Erotyzm w twórczości J. Karáska ze Lvovic; 8. Nowe kierunki w literaturze: symbolizm, impresjonizm (twórczość O. Březiny i A. Sovy); 9. Ugrupowanie Czeskiej Moderny; 10. S. Przybyszewski i jego wpływ na czeski modernizm; 11. Kontakty polsko-czeskie na przełomie XIX/XX w. (Miriam), 12. Generacja czeskich „burzycieli”; 13. Teatr Narodowy – twórczość dramatyczna; 14. Ekspresjonizm w twórczości L. Klímy oraz R. Weinera.
27.	Historia literatury czeskiej	1. Czeska literatura po 1848 r. między romantyzmem - biedermeierem a realizmem: Mácha, Němcová, Erben, Havlíček-Borovský; 2. Twórcy z ugrupowania „majowców”; 3. Almanach „Ruch”. Grupa „Lumira” - parnasista J. Vrchlicky; 4. Proza o tematyce wiejskiej (prowincjonalnej); 5. Model czeskiej prozy historycznej. A. Jirásek – nauczyciel historii i piewca husytyzmu; 6. Neoromantyzm (Juliusz Zeyer); 7. Literatura niemiecka z Czech (pisarze „praskiego kręgu”, ekspresjoniści); 8. Czasopismo „Modernírevue”, dekadentyzm w czeskiej literaturze; 9. Nowe kierunki w literaturze; symbolizm, impresjonizm(twórczość O. Březiny i A. Sovy); 10. Czeska Moderna; 11. S. Przybyszewski i czeski modernizm; 12. Generacja czeskich „burzycieli”; 13. Teatr Narodowy –

		twórczość dramatyczna; 14. Ekspresjonizm w twórczości L. Klímy oraz R. Weinera; 15. Pisarze katoliccy; 16. Naturalizm w prozie.
28.	Wiedza o kulturze Czech	1. Tradycje czeskiej reformacji i jej konsekwencje dla czeskiej kultury. Jan Hus; 2. Oryginalny dorobek czeskiego baroku. „Doba temna”; 3. Tradycje odrodzenia narodowego. Długie trwanie biedermeieru. Kultura ludowa jako źródło inspiracji; 4. Znaczenie I wojny światowej w kulturze czeskiej. J. Haška „Przygody dobrego wojaka Szwejka” a stereotyp „szwejkowszczyzny”; 5. Tradycja czeskiej awangardy. Devětsil; 6. T.G. Masaryk, V. Havel jako postaci symboliczne czeskiej polityki, tradycje czeskiej demokracji; 7. Trauma II wojny światowej: „Heidrychiada”, ruch oporu, Holocaust, Lidice jako symbol, odsun; 8. Lata 60. XX wieku – karnawał wolności; 9. Ikonografia i mitologia roku 1968. Jan Palach; 10. Wokół czeskiego underground: Egon Bondy, Ivan „Magor” Jirous, The Plastic people of the universe, pokolenie wokół Revolver Revue; 11. Fenomen działek, chałup i chat w czeskiej kulturze nowoczesnej; 12. Czeska nowa fala filmowa na tle europejskiej kinematografii; 13. Mistyfikacja w kulturze czeskiej. Przypadek m.in. Divadla Járy Cimrmana.
29.	Rynek pracy	Prawa i obowiązki pracownicze. Pracobiorca-pracodawca - wzajemne zobowiązania. Status zatrudnienia (typy umów o pracę, sposoby rekrutacji i zatrudniania pracowników). Zobowiązania społeczne pracodawców: formalne, deklarowane, dodatkowe (niematerialne). Elementy psychologii zarządzania i psychologii pracy. Typologia i status organizacji na rynku pracy (sektor publiczny, korporacyjny, trzeci sektor na rynku pracy). Trening kompetencji miękkich potrzebnych na współczesnym rynku pracy (budowanie wizerunku własnego, kandydat do pracy i jego marka, kompetencje konwersatoryjne).
30.	Drugi język słowiański	Język rosyjski: 1. Informacje bazowe – umożliwiające stworzenie szkieletu, na podstawie którego będą budowane przyszłe wypowiedzi ustne; 2. Alfabet rosyjski; 3. Rzeczownik – odmiana przez przypadki (ogólny zarys); 4. Przymiotniki twardo- i miękko tematowe – odmiana przez przypadki (ogólny zarys); 5. Zaimki osobowe, wskazujące i dzierżawcze – odmiana przez przypadki (ogólny zarys); 6. Czasownik – I i II koniugacja (ogólny zarys); 7. Dane personalne: narodowość, obywatelstwo, stan cywilny. Konstrukcje: Кому сколько лет; кого как зовут; 8. Podstawowe zwroty etykiety językowej podczas zawierania znajomości, spotkania, korespondencji. (formy adresatywne. Użycie form imienia ojcowskiego - tzw. <i>отчество</i>); 9. Rodzina. Określanie stopnia pokrewieństwa; 10. Zawody oraz miejsca pracy członków rodziny. Rzeczowniki <i>мать, дочь</i> . Konstrukcje: <i>У кого есть кто?, что</i> ; 11. Dom. podstawowy sprzęt domowy i techniczny; 12. Mieszkanie (rozkład, umeblowanie, urządzenie własnego pokoju). Opis okolicy. Konstrukcja: <i>Где ты живёшь? Какая у тебя квартира?</i> Język chorwacki: 1. Podstawowe informacje o Chorwacji i języku chorwackim: wymowa, alfabet. Podstawowe zwroty; 2. Zainteresowania. Nazwy narodowości. Jazda taksówką; 3. Relacje rodzinne, przedstawianie

		swojej rodziny. Dzierżawczość. Orientacja w przestrzeni; 4. Kolory. Opisywanie przedmiotów i ludzi; 5. Rezerwowanie pokoju w hotelu. Pytanie o drogę; 6. Rezerwowanie pokoju w hotelu. Pytanie o drogę; 7. Sytuacje komunikacyjne na lotnisku i w kantorze wymiany walut. Wyrażanie woli; 8. Relacje przestrzenne (cel ruchu) i czasowe. Sytuacje komunikacyjne w agencji turystycznej; 9. Zamawianie jedzenia i picia. Nazywanie rodzajów żywności. Nawyki żywieniowe.
31.	PNJCz – fonetyka audytywna	1. Akcent w zdaniu a wyrazy nieakcentowane. Akcent poboczny; 2. Intonacja; 3. Podstawy czeskiej ortografii (graficzna a dźwiękowa forma wyrazów); 4. Wymowa w czeskim języku oficjalnym a potocznym; 5. Asymilacje spółgłoskowe.
32.	PNJCz – leksyka	1. Wyposażenie mieszkania, nazwy urządzeń technicznych. Określanie piętra. Miejsce zamieszkania. Opis najbliższej okolicy; 2. Poszukiwanie i wynajmowanie mieszkania; 3. Przygotowanie posiłków, przepisy kulinarne. Jadłospis na szczególne okazje; 4. Restauracja, stołówka, kawiarnia, bar. Zamawianie posiłków; 5. Moda. Style ubierania się; 6. Praca; 7. Zdrowie i choroby; 7. Cechy charakteru i osobowości. Wygląd zewnętrzny; 8. Orientacja w mieście; 9. Usługi pocztowe. Telefon. Etykieta rozmowy telefonicznej; 10. Wielkanoc; 11. Korzystanie z różnych rodzajów zakładów usługowych; 12. Media.
33.	PNJCz – gramatyka funkcjonalna	1. Deklinacja rzeczowników wg wzoru turista i soudce. Liczebniki. Narzędnik liczby pojedynczej i mnogiej (przyimki łączące się z Narzędnikiem, rekcja czasownika z Narzędnikiem, zaimki w Narzędniku); 2. Przysłówki. Przysłówki miejsca. Przymiotniki. Deklinacja części ciała: oči ruce, nohy. Konstrukcje językowe z Biernikiem; 3. Stopniowanie przymiotników. Przymiotniki dzierżawcze. Zaimek przymiotny který, která, které. Konstrukcje językowe z Dopełniaczem; 4. Stopniowanie przysłówków. Deklinacja rzeczowników wg wzoru muzeum, centrum. Przymiotniki dzierżawcze w liczbie mnogiej. Konstrukcje językowe z Miejscownikiem; Strona bierna zwrotna. Strona bierna opisowa. Spójniki. Konstrukcje językowe z Celownikiem, konstrukcje językowe z Narzędnikiem.
34.	PNJCz – praca z tekstem	1. Moda; 2. Praca i zatrudnienie; 3. Zdrowie i choroba; 4. Charakterystyka postaci; 5. W mieście.
35.	Gramatyka współczesnego języka czeskiego (morfologia)	1. Zagadnienia ogólne, morfologiczna struktura wyrazów wobec ich odmiany; 2. Morfonologia - alternacje, ich funkcje gramatyczne i pozagramatyczne; 3. Fleksja - zagadnienia ogólne, kategorie morfologiczne języka czeskiego; 4. Paradygmat fleksyjny rzeczownika; formy synkretyczne; klasyfikacja fleksyjna; 5. Dystrybucja końcówek w odmianie rzeczowników męskich. Norma, innowacje; 6. Dystrybucja końcówek w odmianie rzecz. żeńskich i nijakich. Norma, innowacje; 7. Przymiotnik. Paradygmat i jego tendencje rozwojowe; 8. Osobliwości fleksji zaimków; 9. Paradygmaty liczebnikowe; 10. Czasownik – tematy; paradygmat fleksyjny; podział na klasy i wzory; 11. Formy syntetyczne i analityczne; 12. Formy nieokreślone. (Kategoria aspektu z perspektywy fleksji); 13. Innowacje w odmianie czasowników czeskich; 14. Nieodmienne części mowy; 15. Czeszczyzna jako język fleksyjny.

36.	Gramatyka współczesnego języka czeskiego (morfologia)	1. Morfemy semantyczne i funkcjonalne, temat i końcówka; 2. Temat. Alternacja jako wykładnik formy gramatycznej wyrazu. Temat rozszerzony i supletywny; 3. Kategorie imienne. Analiza fleksyjna form deklinacyjnych; 4. Rzeczownik - podział na klasy i wzory; 5. Formy przypadkowe - końcówki synkretyczne, oboczne i uniwersalne; 6. Przymiotniki - zakres użycia form imiennych i zaimkowych, końcówki literackie i substandardowe; 7. Typy odmian zaimkowych, tematy supletywne, formy równoległe; 8. Liczebniki, swoistość odmian, formy synkretyczne, odmiana liczebników złożonych; 9. Ćwiczenia utrwalające; 10. Kolokwium – deklinacja; 11. Tematy czasownikowe. Podział na klasy koniugacyjne i wzory; 12. Analiza fleksyjna form koniugacyjnych; 13. Oboczności syntetycznych form odmiany czasowników; 14. Formy analityczne, imiesłowy; 15. Kolokwium - morfonologia, koniugacja.
37.	Historia literatury czeskiej	Zapoznanie z rozwojem literatury czeskiej od wybuchu I wojny światowej przez okres międzywojenny aż do lat pięćdziesiątych.
38.	Historia literatury czeskiej	1. Literatura niemiecka na ziemiach czeskich; 2. Neoklasycyzm w literaturze czeskiej pierwszej połowy XX w.; 3. Twórczość Jaroslava Seiferta - od poezji proletariackiej i miłosnej po echa II wojny światowej; 4. Czeska międzywojenna powieść psychologiczna; 5. Egon Hostovský – problem tożsamości jednostki i walki z antysemityzmem; 6. Czeska awangarda literacka: Literární skupina i Devětsil; 7. Karel Teige - przedstawiciel czeskiego surrealizmu pierwszej połowy XX wieku; 8. Jaroslav Hašek a „szwejkowszczyzna”; 9. Poetyzm i surrealizm Vítězslava Nezvala; 10. Motywy ekspresjonistyczne i surrealistyczne czeskiej prozy okresu międzywojennego; 11. Utopijne i antyutopijne wizje przyszłości, fantastyka naukowa. Twórczość braci Čapków; 12. Jiří Orten - egzystencjalizm lat 40-tych.
39.	Realoznawstwo	1. Geografia. Charakterystyka ziem czeskich: położenie, ukształtowanie powierzchni, parki narodowe; 2. Ludność. Struktura społeczna, mniejszości narodowe; 3. Ekonomia. Bogactwa mineralne i przemysł; 4. System polityczny i partie polityczne. Symbole państwa czeskiego; 5. Praga – metropolia i stolica kraju; 6. Kalendarz. Święta państwowe i religijne; 7. Wyznania religijne i kościoły; 8. Sposoby spędzania wolnego czasu (zwłaszcza sport i turystyka).
40.	Gramatyka SCS	Wykład z gramatyki języka staro-cerkiewno-słowiańskiego obejmuje następujące treści merytoryczne: 1. wiadomości ogólne o języku scs, 1.1. definicja języka scs, 1.2. znaczenie języka scs dla filologii słowiańskiej, 1.3. drzewo genealogiczne scs, 1.4. perspektywa socjologiczna, geopolityczna i kulturowa misji cyrylo-metodiańskiej, 1.5. alfabety słowiańskie, 1.6. zabytki kanonu scs; 2. fonetyka języka scs, 2.1. system samogłoskowy, 2.1.1. samogłoski pełne i zredukowane, 2.1.2. sonanty r, l zgłoskotwórcze, 2.2. system spółgłoskowy, 2.2.1. palatalizacja spółgłosek welarnych (I i II regresywna, III progresywna), 2.2.2. metateza (grupy nagłosowe: *ort, *olt, grupy śródgłosowe: *tort, *tolt, *tert, *telt), 2.2.3. połączenia spółgłosek z "j" i palatalizacja poprzez "j", 2.2.4. palatalizacja grup: k't', g't'; 3. fleksja imienna języka scs, 3.1. odmiana

		<p>rzeczowników, typy deklinacji, 3.2. odmiana i typy zaimków, 3.3. odmiana i stopniowanie przymiotników, 3.4. odmiana i typy liczebników; 4. fleksja czasownikowa języka scs, 4.1. typy koniugacji, 4.2. proste formy werbalne utworzone na bazie tematu praesentis, 4.2.1. czas teraźniejszy, 4.2.2 tryb rozkazujący, 4.2.3. imiesłów czasu teraźniejszego czynny, 4.2.4. imiesłów czasu teraźniejszego bierny, 4.3. proste formy werbalne utworzone na bazie tematu infinitivi, 4.3.1. imperfectum – czas przeszły prosty niedokonany, 4.3.2. aoryst – czas przeszły prosty dokonany (asygmatyczny, I i II sygmatyczny), 4.3.3. imiesłów czasu przeszłego czynny I, 4.3.4. imiesłów czasu przeszłego czynny II, 4.3.5. imiesłów czasu przeszłego bierny, 4.4. złożone formy werbalne, 4.4.1. perfectum – czas przeszły złożony dokonany, 4.4.2. plusquamperfectum – czas zaprzeczony, 4.4.3. futurum złożone, 4.4.4. tryb warunkowy, 4.4.5. strona bierna.</p>
41.	Drugi język słowiański	<p>Język rosyjski: 1. Człowiek: wygląd zewnętrzny (w zakresie podstawowym). Konstrukcja: На кого ты похож?; Какие у них волосы, глаза ...?; 2. Nazwy przedmiotów codziennego użytku (ubranie, obuwie, czynności codzienne). Konstrukcja: Что ты делаешь дома?; 3. Człowiek: cechy charakteru (w zakresie podstawowym). Konstrukcja: Что ты любишь делать?; 4. Mój przyjaciel. Konstrukcja: С кем ты дружишь?; 5. Moje urodziny. Nazwy miesięcy, określanie daty. Konstrukcja: Какое сегодня число? Когда у тебя день рождения?; 6. Szkoła. Uczelnia (w zakresie podstawowym). Rzeczowniki: тема, программа; Konstrukcja: Чем ты занимаешься? Что ты изучаешь?; 7. Praca (nazwy zawodów i miejsc pracy). Konstrukcja: Работать кем, быть кем?, стать кем?); 8. Kontynuacja nauki w zakresie poprawnego użycia rzeczownika, przymiotnika, zaimka, przysłówka, liczebnika i czasownika.</p> <p>Język chorwacki: 1. Kupowanie odzieży i obuwia. Nazywanie części odzieży. Style ubierania; 2. Wyrażanie lokacji w przestrzeni. Opis przestrzeni wewnętrznej. Rozmowa telefoniczna. Ogłoszenia; 3. Opowiadanie o przeszłości (czas przeszły <i>perfekt</i>). Wyrażanie stanów emocjonalnych; 4. Wyrażanie kierunku ruchu w przestrzeni zewnętrznej. Opowiadanie o planach. 5. Prognoza pogody; 6. Kupowanie prezentów – argumentowanie wyboru przedmiotów. Sytuacje komunikacyjne na poczcie; 7. Modele edukacyjne – opowiadanie o swoim przebiegu edukacji. Planowanie przyszłości. Rozmowa kwalifikacyjna. Życiorys. Opisywanie swojego dnia; 8. Wyrażanie własnego stanowiska. Wyrażanie wątpliwości. Posługiwanie się prospektami turystycznymi.</p>
42.	PNJCz – leksyka	<p>1. Języki świata. Nauka języków. Narodowości; 2. Komunikacja międzyludzka; 3. Kariera; 4. Sport i zawody sportowe; 5. Kultura, teatr; 6. Szkolnictwo i edukacja.</p>
43.	PNJCz – gramatyka funkcjonalna	<p>1. Koniugacja czasowników. 2. Aspekt; 3. Czas przeszły; 4. Rzadsze typy deklinacyjne; 5. Tryb rozkazujący; 6. Rzeczowniki odprzymiotnikowe; 7. Przedrostki czasownikowe; 8. Deklinacja oči, uši,</p>

		ruce, nohy, kolena, ramena, prsa, dva, oba; 9. Pisownia: y /ý oraz i/í, stosowanie dużych i małych liter.
44.	PNJCz – praca z tekstem	1. Języki obce; 2. Uczenie się; 3. Komunikacja międzyludzka; 4. Planowanie kariery; 5. Między niebem a ziemią.
45.	Gramatyka historyczna	1. Przedmiot i zadania gramatyki historycznej i historii języka. Metody i źródła; 2. Historyczne, geograficzne i gramatyczne wyznaczniki wyodrębnienia się czeszczyzny. Periodyzacja dziejów języka czeskiego; 3. Rozwój pisma. Archaizmy gramatyczne i leksykalne; 4. Fonetyka i fonologia. Zmiany w okresie praceskim (rozwój ps. jerów i sonantów, powstanie czeskiego iloczasu, depalatalizacja praceska, wariantywny system samogłosek, opozycja miękkości i twardości w systemie spółgłoskowym; 5. Wokalizm staroczeski. Przegłosy samogłoskowe, dyftongizacje, monoftongizacje); 6. Konsonantyzm staroczeski (spirantyzacja g, dyspalatalizacje, jotacja, zmiany konsonantyzmu pod wpływem zapożyczeń); 7. Ćwiczenia tekstowe, powtórzenie; 8. Innowacje średnioczeskie w zakresie fonetyki; 9. Fleksja. Rozwój deklinacji rzeczownikowych, dziedzictwo prasłowiańskie (rozwój selektywnej kategorii rodzaju, zanik ps. klas deklinacyjnych, ps. pozostałości we fleksji stczes.); 10. Rozwój deklinacji przymiotnikowych, osobliwości rozwojowe deklinacji zaimkowej (relikty ps. typów deklinacji imiennych, rozwój końcówek deklinacji złożonych, zaimki); 11. Klasy koniugacyjne, dziedzictwo prasłowiańskie. Przyczyny zmian w systemie klas koniug., rozwój kategorii czasu, trybu i aspektu, kategoria liczby); 12. Staroczeskie czasy przeszłe. Formy niefinitywne; 13. Ćwiczenia tekstowe, powtórzenie; 14. Innowacje średnioczeskie w zakresie fleksji; 15. Słowotwórstwo i składnia. Ogólna charakterystyka rozwoju.
46.	Historia literatury czeskiej	Wykład przeznaczony jest do zapoznania się z rozwojem literatury czeskiej 1950/89. Ponieważ nie jest możliwe w dostępnym czasie poświęcić wszystkiego w szczególach, oferuje studentom możliwość specjalizacji w zależności od ich udziału w danym okresie lub w czasie (np.: literatura 50., 60. lat XX w., okres normalizacji lat 70., specyfika literatury lat 80. XX w., literatura w drugim obiegu i literatura czeska emigracyjna, kwestia politycznie konformistycznej literatury), a profil danego autora lub grupy autorów współczesnych do końca lat 80-tych z przerwami i przerwami periodyzacyjnym w tym etapie 1989 r., jego głównych autorów oraz dzieł, czasopism i wydawnictw.
47.	Historia literatury czeskiej	Literatura czeska po II wojnie światowej – rekoniesans. 1. Sytuacja czeskiego środowiska literackiego pod koniec wojny. Ofiary wojny wśród pisarzy. Emigranci. Pisarze wobec nowej rzeczywistości; 2. Temat: wojna – konteksty: świadectwo wojny w poezji. Poezja pokolenia wojennego w wydaniach powojennych. Poeci wobec doświadczeń wojny; 3. Zwycięski Luty i socrealizm – sytuacja polityczna po II wojnie światowej a literatura. Czystki i represje w obozie władzy. Kongres Kultury Narodowej i ideologizacja literatury. Cenzura i tworzenie nowego kanonu; 4. Poza oficjalnym obiegiem. Represje wobec niepokornych pisarzy. Sytuacja literatury katolickiej, emigracja polityczna; 5. „Totalny realizm” i literatura dnia codziennego. Pisarze na „emigracji

		wewnętrznej”; 6. Odwilż i reinterpretacja. Odejście od stalinizmu w literaturze. Pierwsze rewizje kanonu literackiego. Powroty „zapomnianych” klasyków i przedstawicieli awangardy; 7. Poeci odwilży. Poeci starszej generacji i młodszego pokolenia. Zmiana estetyki. Poeci „Května”; 8. Proza: Wojna bez bohaterstwa. Od Otčenáška do Škvoreckiego; 9. Lata sześćdziesiąte – nowy kanon literacki: pisarze przywrócenie, spóźnione debiuty. Polemiki, wpływy, manifesty. Spór o awangardę i tradycję literacką. Czasopisma; 10. Lata sześćdziesiąte – poezja Złoty wiek poezji czeskiej. Wpływ Halasa i Grupy 42. Erotyka i poezja intymna i egzystencjalna. Eksperymenty formalne; 11. Lata sześćdziesiąte: proza. Poza ideologią. Kundera – Klima – Hrabal. Nowa proza o wojnie i Holokauście; 12. Lata sześćdziesiąte: dramat. Rozkwit czeskiego teatru. Małe teatry. Semafor i Divadlo na Zábradlí. Teatr absurdu. Dramaturgia czeska; 13. 1968 rok i normalizacja – nowa epoka w kulturze i popkulturze. Postawy ludzi kultury wobec czystek normalizacyjnych i deklaracji Karty 77. Losy pisarzy niepokornych. Trzy kręgi literatury: reżimowa – dysydencka – underground; 14. Poza systemem: samizdat, tamizdat, drugi obieg. Wydawnictwa emigracyjne i nielegalne publikacje krajowe. Rola J. Škvoreckiego. Współpraca wydawnicza z opozycją polską; 15. Underground. Od Bondyego do Jachyma Topola. Inspiracje i twórcy. Czasopisma. Kultura w poprzek sporu politycznego. Underground a dysydenci. Od undergroundu do postmodernizmu.
48.	Gramatyka współczesnego języka czeskiego (składnia)	1. Składnia – jednostki komunikatywne języka a jednostki tekstu; 2. Struktura zdania prostego. Część zdania, składnik, grupa; 3. Stosunki syntaktyczne. Grupy współrzędne i podrzędne; 3. Struktura semantyczna zdania. Wyznaczanie i modalność; 4. Role semantyczne przypadków; 5. Konotacja, wartościowość syntaktyczna. Schematy zdaniowe; 6. Modalność wypowiedzi; 7. Typy zdań i właściwości akomodacyjne wyrazów; 8. Rozwijanie zdań pojedynczych – struktury wielopredykatowe; 9. Pojęcie i klasyfikacje zdań złożonych; 10. Zdania współrzędnie złożone; 11. Zdania podrzędnie złożone – intensjonalne i relatywne; 12. Zdania podrzędnie złożone ekstensjonalne (temporalne i porównawcze); 13. Zdania podrzędnie złożone ekstensjonalne (przyczynowo-skutkowe); 14. Modyfikacje wypowiedzi; 15. Uwarunkowania szyku wyrazów w zdaniach czeskich.
49.	Gramatyka współczesnego języka czeskiego (składnia)	1. Składniki zdania, części mowy a części zdania. Analiza zdania pojedynczego; 2. Stosunki syntaktyczne, modalność; 3. Typy znaczeniowe i formy gramatyczne orzeczenia; 4. Formy gramatyczne podmiotu; 5. Rodzaje przydawek i ich formy gramatyczne; 6. Rodzaje okoliczników i ich formy gramatyczne; 7. Analiza zdania pojedynczego – ćwiczenia utrwalające; 8. Kolokwium; 9. Wykrywanie schematów zdaniowych; 10. Rozwijanie zdań pojedynczych – analiza; 11. Analiza zdań współrzędnie złożonych; 12. Analiza zdań podrzędnie złożonych; 13. Ćwiczenia utrwalające – analiza zdania złożonego; 14. Kolokwium; 15. Modyfikacje wypowiedzi w praktyce.
50.	Seminarium licencjackie	1. Zapoznanie się z techniką pisania pracy naukowej (licencjackiej) i obowiązującymi procedurami dyplomowania; 2. Pogłębianie wiedzy na wybrany temat; 3. Doskonalenie umiejętności językowych w

		zakresie języka czeskiego oraz umiejętności przygotowywania prac pisemnych w języku czeskim, prezentowania w formie pisemnej i ustnej wyników swojej pracy badawczej.
51.	Drugi język słowiański	Język chorwacki: 1. Opisywanie swojego pochodzenia. Wymienianie doświadczeń. Konwencjonalne dialogi z gośćmi; 2. Liczebniki: pieniądze, kantor walut, miara czasu. Liczenie, płacenie, wyrażanie danych statystycznych i innych danych liczbowych; 3. Opisywanie stanu zdrowia. Wizyta u lekarza. Hobby i wolny czas; 4. Wyrażanie uczuć i skłonności. Rozmawianie o tematach abstrakcyjnych; 5. Wyrażanie żądania i odmawianie. Planowanie wakacji; 6. Wyrażanie opinii o Chorwacji i języku chorwackim. Podobieństwa i różnice kulturowe. 7. Opowiadanie o sobie; 8. Planowanie weekendu. Oferta turystyczna; 9. Jakość życia: życie w Chorwacji, problemy, nawyki życiowe; 10. Rozmawianie o planach, pragnieniach i możliwościach. Dom czy mieszkanie: dyskusja. 11. Wolontariat.
52.	PNJCz – leksyka	1. Mieszkamy razem. Obcokrajowiec w rodzinie; 2. Ochrona środowiska, styl życia; 3. Stosunki międzyludzkie, pomoc, akcje charytatywne; 4. Mądrość ludowa; 5. Wiadomości, przestępczość.
53.	PNJCz – gramatyka funkcjonalna	1. Deklinacja rzeczowników pochodzenia obcego; 2. Partykuły i wykrzyknienia; 3. Deklinacja všichni, všichni, všichni; 4. Zdania jednoczłonowe; 5. Przysłówki; 6. Pluralia tantum; 7. Deklinacja liczebników; 8. Szyk zdania; 9. Zaimki; 10. Rzeczowniki odczasownikowe; 11. Zasady pisowni: mě, mně, myšlnik i dywiz w zdaniu, s/z, wyrażenia przysłówkowe.
54.	PNJCz – praca z tekstem	1. Kultura; 2. Jesteśmy różni – żyjemy razem; 3. Środowisko naturalne; 4. Styl życia; 5. Pomagamy sobie.
55.	Drugi język słowiański	Język rosyjski 1. Żywnienie: Posiłki w domu i poza domem jadłospis, restauracja – zamawianie potraw, zapłata. Czasowniki: есть, пить; 2. Ulubione potrawy i napoje; 3. Typowe dania kuchni rosyjskiej; 4. Pory roku. Pogoda. Stopniowanie przymiotników i przysłówków; 5. Czas wolny: na co dzień, wakacje, ferie zimowe; 6. Rozrywki; 7. Kontynuacja nauki w zakresie poprawnego użycia rzeczownika, przymiotnika, zaimka, liczebnika, czasownika. Język chorwacki: 1. Transport i komunikacja. Rodzaje komunikacji. Leksyka związana z transportem samochodowym; 2. Relacje międzyludzkie. Określanie wyglądu. Opowiadanie o przyszłości; 3. Opowiadanie o pracy i jej specyfice w różnych krajach. Rodzaje i narzędzia pracy; 4. Wyrażanie emocji związanych z pracą: zadowolenie, niezadowolenie, satysfakcja, rozczarowanie; 5. Rozmawianie o przeszłości. Leksyka związana z wyrażaniem relacji czasowych. Czego się boimy – dyskusja; 6. Popularne imiona – wyrażanie własnego poglądu. Eponimy i graffiti. Leksyka związana z tematem związków międzyludzkich; 7. Znani ludzie. Dyskusja o sławie i rozpoznawalności. Kolokacje z wyrazami zemlja, domovina, svijet.

56.	Seminarium licencjackie	1. Wdrażanie i doskonalenie techniki pisania pracy naukowej (licencjackiej); 2. Pogłębianie wiedzy na wybrany temat; 3. Doskonalenie umiejętności językowych w zakresie języka czeskiego oraz umiejętności przygotowywania prac pisemnych w języku czeskim; 4. Prezentowanie w formie pisemnej i ustnej wyników swojej pracy badawczej.
-----	-------------------------	---

PROGRAM STUDIÓW: FILOLOGIA CZESKA, STUDIA STACJONARNE II STOPNIA

I ROK STUDIÓW
SEMESTR I

L.p.	Nazwa przedmiotu	O/F	Forma zajęć	Liczba godzin	Punkty ETCS	Forma zaliczenia
PRZEDMIOTY OBOWIĄZKOWE						
1	PNJCz – konwersacje 1	O	Ćw.	30	2	O
2	PNJCz – stylistyka funkcjonalna 1	O	Ćw.	30	3	O
3	Najnowsza literatura czeska 1	O	W	15	0 [^]	Zal.
4	Najnowsza literatura czeska 1	O	Ćw.	15	2	O
5	Współczesne Czechy przez pryzmat języka	O	K	15	3	O
6	Teoria przekładu	O	W	30	3	E
7	Praktyka przekładu	O	Ćw.	30	2	O
8	Szkolenie wstępne w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej	O	e-learning	4	0	Zal.
PRZEDMIOTY DO WYBORU						
9	Seminarium magisterskie	F	S	30	11	O
10	Zajęcia ograniczonego wyboru*	F	W/K	30	4	E/O
RAZEM				229	30	

*Student wybiera przedmiot z bloku zajęć językoznawczych lub z bloku zajęć literaturoznawczych z aktualnej oferty zajęć ograniczonego wyboru.

^ Przedmiot jest kontynuowany – rozliczenie punktów ECTS następuje w kolejnym semestrze.

SEMESTR II

L.p.	Nazwa przedmiotu	O/F	Forma zajęć	Liczba godzin	Punkty ETCS	Forma zaliczenia
PRZEDMIOTY OBOWIĄZKOWE						
1	PNJCz – konwersacje 2	O	Ćw.	30	3	O
2	PNJCz – stylistyka funkcjonalna 2	O	Ćw.	30	3	O
3	Najnowsza literatura czeska 2	O	W	15	4	E

4	Najnowsza literatura czeska 2	O	Ćw.	15	2	O
5	Gramatyka konfrontatywna czesko-polska	O	Ćw.	30	2	O
6	Praca, biznes, kariera*	O	K	15	1	O
PRZEDMIOTY DO WYBORU						
7	Seminarium magisterskie	F	S	30	12	O
8	Zajęcia opcyjne**	F	W/K/Ćw.	30	3	E/O
RAZEM				195	30	

* Przedmiot realizuje treści nauk społecznych.

**Student wybiera przedmiot z aktualnej oferty zajęć opcyjnych.

II ROK STUDIÓW
SEMESTR III

L.p.	Nazwa przedmiotu	O/F	Forma zajęć	Liczba godzin	Punkty ETCS	Forma zaliczenia
PRZEDMIOTY OBOWIĄZKOWE						
1	PNJCz - konwersacje 3	O	Ćw.	30	3	O
2	Język czeski w administracji i biznesie 1	O	Ćw.	30	3	O
3	Komunikacja międzykulturowa 1*	O	K	30	3	O
4	PNJCz - egzamin	O			5	E
PRZEDMIOTY DO WYBORU						
5	Seminarium magisterskie	F	S	30	13	O
6	Zajęcia opcyjne**	F	W/K/Ćw.	30	3	E/O
RAZEM				150	30	

* Przedmiot realizuje treści nauk społecznych.

**Student wybiera przedmiot z aktualnej oferty zajęć opcyjnych.

SEMESTR IV

L.p.	Nazwa przedmiotu	O/F	Forma zajęć	Liczba godzin	Punkty ETCS	Forma zaliczenia
PRZEDMIOTY OBOWIĄZKOWE						
1	PNJCz - konwersacje 4	O	Ćw.	30	2	O
2	Język czeski w administracji i biznesie 2	O	Ćw.	30	3	O
3	Komunikacja międzykulturowa 2*	O	K	15	2	O
PRZEDMIOTY DO WYBORU						
4	Seminarium magisterskie	F	S	30	16	O
5	Zajęcia opcyjne**	F	W/K/Ćw.	30	3	E/O
6	Język zachodni***	O	L	60	4	E
RAZEM				195	30	

* Przedmiot realizuje treści nauk społecznych.

**Student wybiera przedmiot z aktualnej oferty zajęć opcyjnych

*** Student zdaje w SPNJO egzamin z języka zachodniego na poziomie co najmniej B2 I.

Łączna ilość godzin: 769

Wskaźniki ECTS	
Liczba punktów ECTS niezbędna do uzyskania kwalifikacji	120
Łączna liczba punktów ECTS, które student musi uzyskać na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich	120
Liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych i nauk społecznych	116
Liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć z języka obcego	4
Liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać realizując moduły kształcenia na zajęciach ogólnouczeniowych (lektoraty, moduły związane z przygotowaniem do zawodu nauczyciela)	4
Wymiar praktyki zawodowej i liczba punktów ECTS przypisanych praktykom określonym w programie kształcenia	-
Procentowy udział liczby punktów ECTS dla programu przyporządkowanego do więcej niż jednego obszaru kształcenia Liczba punktów ECTS za przedmioty realizujące treści nauk społecznych: 6	językoznawstwo (48%), literaturoznawstwo (52%)
Procentowy udział poszczególnych dyscyplin, do których odnoszą się efekty uczenia się. Suma udziałów musi być równa 100%	językoznawstwo (48%), literaturoznawstwo (52%)

OPIS ZAKŁADANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA KIERUNKU STUDIÓW

Kierunek studiów: Filologia czeska Dyscypliny naukowe: językoznawstwo (48%), literaturoznawstwo (52%) Poziom kształcenia: studia drugiego stopnia Poziom kwalifikacji: 7 Profil kształcenia: ogólnoakademicki Tytuł zawodowy: magister		
Kod efektu uczenia się dla kierunku studiów	Efekty uczenia się dla kierunku studiów	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia PRK (kody)
WIEDZA		
K_W01	ma zaawansowaną uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę o miejscu i znaczeniu językoznawstwa, literaturoznawstwa i kulturoznawstwa w systemie nauk humanistycznych oraz o ich specyfice przedmiotowej i metodologicznej; potrafi tę wiedzę rozwijać i stosować w działalności zawodowej. Zna tendencje rozwojowe dyscyplin, do których przyporządkowany jest kierunek studiów filologia czeska	P7S_WG
K_W02	ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę, obejmującą terminologię, teorie i metodologie z zakresu literaturoznawstwa, językoznawstwa i kulturoznawstwa. Ma uporządkowaną wiedzę o głównych kierunkach ich rozwoju, złożonych zależnościach między nimi oraz o najważniejszych nowych osiągnięciach	P7S_WG
K_W03	ma pogłębioną, uporządkowaną wiedzę o wybranych elementach i zjawiskach języka i literatury obszaru języka czeskiego oraz o wybranych zagadnieniach z dziejów czeskiego życia kulturalnego i społecznego.	P7S_WG
K_W04	ma pogłębioną, prowadzącą do specjalizacji, wiedzę szczegółową w zakresie wybranej tematyki dotyczącej języka, literatury i kultury obszaru języka czeskiego.	P7S_WG
K_W05	ma podstawową wiedzę o wybranych zagadnieniach współczesnego życia kulturalnego i społecznego kraju innego języka należącego do tej samej grupy językowej	P7S_WG
K_W06	zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji; potrafi wskazać ich kontekst, uwarunkowania i skutki na przykładzie zjawisk z zakresu studiowanych dyscyplin	P7S_WK
K_W07	zna i rozumie ekonomiczne, prawne, etyczne i inne uwarunkowania różnych rodzajów działalności zawodowej związanych z kierunkiem studiów. Zna i rozumie pojęcia i zasady z zakresu prawa autorskiego i konieczność zarządzania zasobami własności intelektualnej	P7S_WK
K_W08	zna metody podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości	P7S_WK
UMIĘJĘTNOŚCI		

K_U01	ma adekwatne do poziomu kształcenia umiejętności językowe w zakresie języka czeskiego, zgodne z obiektywnie określonymi wymaganiami (odniesieniem jest poziom C2 wg wymagań ESOKJ lub analogiczny). Potrafi używać wybranych odmian społeczno-zawodowych tego języka	P7S_UK
K_U02	ma adekwatne do poziomu kształcenia umiejętności językowe w zakresie drugiego (dodatkowego) języka obcego, innego niż języki studiów, zgodne z obiektywnie określonymi wymaganiami (odniesieniem jest poziom B2 I [min.] lub B2 II - B2+ [max.] wg wymagań ESOKJ)	P7S_UK
K_U03	potrafi zbudować, zarówno ustnie, jak i na piśmie, spójny wywód o charakterze argumentacyjnym w języku czeskim oraz w języku polskim, odwołując się do własnych i cudzych poglądów	P7S_UW, P7S_UK
K_U04	potrafi zbudować na piśmie w języku czeskim obszerną wypowiedź o charakterze naukowym	P7S_UW, P7S_UK
K_U05	potrafi dokonać pogłębionej analizy zjawisk językowych, odwołując się do konkretnych metod opisu języka i używając terminologii stosowanej w języku czeskim oraz w języku polskim	P7S_UW, P7S_UK
K_U06	potrafi dokonać pogłębionej analizy i interpretacji wytworów kultury charakterystyczne dla obszaru kultury języka czeskiego, odwołując się do konkretnych metod opisu literaturoznawczego lub kulturoznawczego, używając terminologii stosowanej w języku czeskim oraz w języku polskim	P7S_UW, P7S_UK
K_U07	potrafi, w języku polskim i czeskim porozumiewać się w kwestiach szczegółowych ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców, w tym ze specjalistami w zakresie wybranej specjalności; potrafi prowadzić debatę	P7S_UK
K_U08	posiada pogłębione umiejętności badawcze (analiza prac innych autorów, synteza poglądów, twórcza interpretacja, dobór metod i narzędzi badawczych, formułowanie i przedstawienie wyników) pozwalające na samodzielne rozwiązywanie złożonych i nietypowych problemów w obrębie literaturoznawstwa, językoznawstwa i kulturoznawstwa (w odniesieniu do obszaru, będącego przedmiotem studiów)	P7S_UW
K_U09	potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje z różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy; potrafi zdobyć wiedzę z różnych dyscyplin humanistycznych i stosować ją w nowych sytuacjach; potrafi znaleźć odniesienia do dziedzin z pogranicza filologii i humanistyki oraz wykorzystać odnośną wiedzę i spostrzeżenia do celów analitycznych i interpretacyjnych. Innowacyjnie wykonuje zadania w nieprzewidywalnych warunkach	P7S_UW
K_U10	potrafi samodzielnie pogłębiać uzyskaną wiedzę; potrafi celowo i skutecznie zastosować w sytuacjach zawodowych zdobyte umiejętności komunikowania się; potrafi efektywnie dostosować i modyfikować wiedzę i umiejętności do potrzeb zawodowych (analizować problemy oraz rozwiązywać zadania o charakterze praktycznym)	P7S_UU
K_U11	potrafi odpowiednio dobrać i wykorzystać właściwe metody i narzędzia we własnej pracy, w tym zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne. W razie potrzeby potrafi przystosować istniejące lub opracować nowe metody i narzędzia.	P7S_UW
K_U12	potrafi komunikować się na tematy specjalistyczne ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców; umie zaplanować i prowadzić debatę	P7S_UK
K_U13	potrafi zorganizować pracę zespołu, współdziałać w nim i sprawnie nim kierować	P7S_UO
K_U14	potrafi planować i realizować proces permanentnego uczenia i doskonalenia się, zwłaszcza w zakresie rozwijania umiejętności językowych; potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób	P7S_U, P7S_UU
K_U15	potrafi gospodarować czasem i realizować w wyznaczonych terminach, samodzielnie lub w zespole, określone zadania; potrafi dokonać wyboru optymalnego rozwiązania i skutecznie przekonać do swoich racji; jest odpowiedzialny za wyniki	P7S_U, P7S_UO

	uzyskane w pracy zespołowej	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści; uznaje znaczenie wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych	P7S_KK
K_K02	rozumie zasady pluralizmu kulturowego; potrafi w praktyce stosować wiedzę o mechanizmach komunikacji interkulturowej	P7S_KK
K_K03	ma świadomość znaczenia zasad etyki zawodowej i uczciwości intelektualnej w działaniach własnych i innych osób; postępuje zgodnie z tymi zasadami i jest gotów, aby je rozwijać	P7S_KR, P7S_KO
K_K04	ma pogłębioną świadomość znaczenia nauk humanistycznych dla utrzymania i rozwoju więzi społecznej na różnych poziomach; jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych, inspirowania i organizowania działalności na rzecz środowiska społecznego, interesu publicznego	P7S_KO
K_K05	jest świadomy współodpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego danego regionu, kraju (zwłaszcza ojczystego, Polski oraz kraju studiowanego języka), Europy oraz możliwości działań w tym kierunku	P7S_KO
K_K06	jest gotów do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy, do współpracy i współdziałania, negocjacji, posługiwania się metodami i narzędziami zarządzania własną ścieżką kariery zawodowej	P7S_KO
K_K07	jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych, z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb społecznych, w tym rozwijania dorobku zawodu i podtrzymywania jego etosu	P7S_KR

Objaśnienie symboli:

PRK – Polska Rama Kwalifikacji

P6S_WG/P7S_WG – kod składnika opisu kwalifikacji dla poziomu 6 i 7 w charakterystykach drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji

K (przed podkreśleniem)-kierunkowe efekty uczenia się

W - kategoria - wiedza

U - kategoria - umiejętności

K (po podkreśleniu) – kategoria - kompetencje społeczne

01, 02, 03 i kolejne - kolejny numer kierunkowego efektu uczenia się

Pokrycie efektów uczenia się określonych w charakterystykach drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji przez efekty kierunkowe

Kierunek studiów: Filologia czeska Poziom kształcenia: studia II stopnia Profil kształcenia: ogólnoakademicki		
Kod składnika opisu Polskiej Ramy Kwalifikacji	Efekty uczenia się określone w charakterystykach drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku <i>Filologia czeska</i>
WIEDZA		
P7S_WG	w pogłębionym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące zaawansowaną wiedzę ogólną z zakresu dyscyplin naukowych lub artystycznych tworzących podstawy teoretyczne, uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę obejmującą kluczowe zagadnienia oraz wybrane zagadnienia z zakresu zaawansowanej wiedzy szczegółowej – właściwe dla programu studiów, a w przypadku studiów o profilu praktycznym – również zastosowania praktyczne tej wiedzy w działalności zawodowej związanej z ich kierunkiem główne tendencje rozwojowe dyscyplin naukowych lub artystycznych, do których jest przyporządkowany kierunek studiów – w przypadku studiów o profilu ogólnoakademickim	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_W05
P7S_WK	fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji, ekonomiczne, prawne, etyczne i inne uwarunkowania różnych rodzajów działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów, w tym zasady ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości	K_W06, K_W07, K_W08
UMIEJĘTNOŚCI		
P7S_UW	wykorzystywać posiadaną wiedzę – formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy oraz wykonywać zadania w nieprzewidywalnych warunkach przez: -właściwy dobór źródeł i informacji z nich pochodzących, dokonywanie oceny, krytycznej analizy, syntezy, twórczej interpretacji i prezentacji tych informacji, -dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych -przystosowanie istniejących lub opracowanie nowych metod i narzędzi, -wykorzystywać posiadaną wiedzę – formułować i rozwiązywać problemy oraz wykonywać zadania typowe dla działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów – w przypadku studiów o profilu praktycznym, formułować i testować hipotezy związane z prostymi problemami badawczymi – w przypadku studiów o profilu ogólnoakademickim, formułować i testować hipotezy związane z prostymi problemami wdrożeniowymi – w przypadku studiów o profilu praktycznym -wykorzystywać posiadaną wiedzę – formułować i rozwiązywać problemy oraz wykonywać zadania	K_U03, K_U04, K_U05, K_U06, K_U08, K_U09, K_U11

	typowe dla działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów – w przypadku studiów o profilu praktycznym -formułować i testować hipotezy związane z prostymi problemami badawczymi – w przypadku studiów o profilu ogólnoakademickim -formułować i testować hipotezy związane z prostymi problemami wdrożeniowymi – w przypadku studiów o profilu praktycznym	
P7S_UK	komunikować się na tematy specjalistyczne ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców, prowadzić debatę, posługiwać się językiem obcym na poziomie B2x Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz specjalistyczną terminologią	K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U05, K_U06, K_U07, K_U12,
P7S_UO	kierować pracą zespołu, współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych i podejmować wiodącą rolę w zespołach	K_U13, K_U14, K_U15
P7S_UU	samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie i ukierunkowywać innych w tym zakresie	K_U10, K_U14, K_U15
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
P7S_KK	krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu	K_K01, K_K02,
P7S_KO	wypełniania zobowiązań społecznych, inspirowania i organizowania działalności na rzecz środowiska społecznego inicjowania działań na rzecz interesu publicznego myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy	K_K02, K_K04, K_K05, K_K06,
P7S_KR	odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb społecznych, w tym: -rozwijania dorobku zawodu, -podtrzymywania etosu zawodu, -przestrzegania i rozwijania zasad etyki zawodowej oraz działania na rzecz przestrzegania tych zasad	K_K03, K_K07

Objaśnienie symboli:

P6S_WG/P7S_WG – kod składnika opisu kwalifikacji dla poziomu 6 i 7 w charakterystykach drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji K

(przed podkreśleniem) - kierunkowe efekty kształcenia

W – kategoria - wiedza

U – kategoria - umiejętności

K (po podkreśleniu) – kategoria - kompetencje społeczne

01, 02, 03 i kolejne - kolejny numer kierunkowego efektu kształcenia

Matryca efektów uczenia się, form ich realizacji oraz metod weryfikacji

Filologia czeska studia II stopnia

zajęcia lub moduły zajęć

Nazwa przedmiotu	PNJC – konwersacje	PNJC – stylistyka funkcjonalna	Język czeski w administracji i w biznesie	PNJC – egzamin	Gramatyka konfrontatywna czesko-polska	Najnowsza literatura czeska W	Najnowsza literatura czeska	Współczesne Czechy przez pryzmat języka i kultury	Komunikacja międzykulturowa	Teoria przekładu	Praktyka przekładu	Seminarium magisterskie (językoznawcze)	Seminarium magisterskie (literaturoznawcze)
językoznawstwo (dyscyplina / punkty ECTS)	9	5	6	5	2			3		3	2	20,5	
literaturoznawstwo (dyscyplina / punkty ECTS)						4	4		4				20,5
punkty ECTS													
ZAKŁADANE EFEKTY UCZENIA SIĘ													
Wiedza													
K_W01					x								
K_W02					x					x	x	x	x
K_W03	x	x				x	x	X					
K_W04	x	x	x		x	x	x		x	x	x	x	x
K_W05													
K_W06						x	x	X					
K_W07	x	x							x	x	x	x	x
K_W08			x										

Umiejętności													
K_U01	x	x	x								x		
K_U02													
K_U03	x	x											
K_U04												x	x
K_U05					x			X					
K_U06						x	x	X					
K_U07			x						x	x			
K_U08					x					x			
K_U09								X				x	x
K_U10						x	x		x		x		
K_U11			x								x		
K_U12						x	x		x				
K_U13													
K_U14	x	x			x								
K_U15												x	x
kompetencje społeczne													
K_K01					x	x	x	X		x			
K_K02								X	x		x		
K_K03	x	x								x	x	x	x
K_K04						x	x		x		x	x	x
K_K05								X	x				
K_K06			x										
K_K07			x		x					x	x		

formy realizacji	wykład						x				x			
	ćwiczenia	x	x	x		x		x				x		
	konwersatorium								X	x				
	seminarium												x	x
metody weryfikacji	egzamin	x	x				x				x			
	sprawdzian pisemny			x				x	X			x		
	praca pisemna					x			X	x			x	x
	wypowiedź ustna	x	x	x					X	x				

Nazwa przedmiotu	Praca, biznes, kariera	Szkolenie wstępne w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej	Lektorat języka obcego	Wychowanie fizyczne	Przedmioty specjalnościowe do wyboru (fakultatywne i opcyjne)	Suma punktów ECTS
językoznawstwo (dyscyplina / punkty ECTS)						55,5
literaturoznawstwo (dyscyplina / punkty ECTS)						32,5
punkty ECTS	1	0	4	0	27	32
ZAKŁADANE EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Wiedza						
K_W01					x	
K_W02					x	
K_W03					x	
K_W04					x	
K_W05					x	
K_W06					x	
K_W07					x	
K_W08					x	

K_W09					x
K_W10					x
K_W11					x
K_W12					x
K_W13	x				x
Umiejętności					
K_U01					x
K_U02			x		x
K_U03					x
K_U04					x
K_U05					x
K_U06					x
K_U07					x
K_U08					x
K_U09					x
K_U10					x
K_U11					x
K_U12					x
K_U13					x
K_U14					x
K_U15					x
kompetencje społeczne					
K_K01					x
K_K02					x

	K_K03					x
	K_K04					x
	K_K05					x
	K_K06					x
	K_K07	x				x
formy realizacji	wykład					x
	ćwiczenia					x
	konwersatorium	x				x
	laboratorium					
	praktyka					
	lektorat			x		
	seminarium					
metody weryfikacji	egzamin			x		x
	Projekt/prezentacja					
	praca pisemna			x		x
	wypowiedź ustna			x		x
	sprawdzian pisemny			x		x
	wypracowanie			x		
	zadanie domowe					
	raport					
	inne					

Oznaczenie symboli:

K (przed podkreśleniem) – kierunkowe efekty kształcenia

W – kategoria wiedzy

U – kategoria umiejętności

K (po podkreśleniu) – kategoria kompetencji społecznych

01, 02, 03 i kolejne – numer efektu kształcenia

skrót:

PNJCz - praktyczna nauka języka czeskiego

l.p.	Nazwa przedmiotu	Treści programowe
1.	PNJCz – konwersacje	Konwersacje w języku czeskim. Tematyka będzie wyszczególniona zawsze na początku ćwiczeń.
2.	PNJCz – stylistyka funkcjonalna	1. Poprawne i stosowne redagowanie wypowiedzi pisemnych: wybór i kombinacja właściwych form, konstrukcji i wyrażen; 2. Identyfikacja i analiza gramatycznych i leksykalnych środków funkcjonalnego kształtowania wypowiedzi: język mówiony, język pisany, style konwersacji, styl komunikatywny (prostě sdělovací): style publicystyki : styl artystyczny; 3. Ćwiczenia w zakresie składni, leksyki i frazeologii, interpunkcji i ortografii.
3.	Najnowsza literatura czeska	1. Rok 1989 i jego znaczenie dla rozwoju literatury czeskiej; 2. Charakterystyczne cechy literatury czeskiej lat 90. XX wieku; 3. Związki literatury z polityką po 1989 roku; 4. Najważniejsze nagrody literackie w Czechach po 1989 roku; 5. Tendencje postmodernistyczne w literaturze czeskiej; 6. „Generacja samotnych biegaczy” – przedstawiciele; 7. Zjawisko medializacji literatury – twórczość np. M. Viewegha; 8. Cechy i przedstawiciele prozy imaginacyjnej; 9. Polistopadowa twórczość czeskich pisarek przełom XX/XXI wieku; 10. Cechy charakterystyczne poezji czeskiej po 1989 roku; 11. Najmłodsza generacja dramaturgów czeskich.
4.	Najnowsza literatura czeska	1. Charakterystyczne cechy prozy postmodernistycznej; 2. Życie i twórczość Jáchyma Topola; 3. Charakterystyczne cechy literatury popularnej i masowej; 4. Życie i twórczość Michala Viewegha; 5. Charakterystyczne cechy literatury imaginacyjnej; 6. Życie i twórczość Danieli Hodrovej, Vladimíra Macury, Michala Ajvaza, Jiříego Kratochvila; 7. Fenomen bestselleru i powieści kultowej; 8. Życie i twórczość Petry Hůlovej i Květy Legátovéj; 9. Cechy dramatu absurdu i groteski; 10. Życie i twórczość Petra Zelenki.
5.	Współczesne Czechy przez pryzmat języka	1. Obserwacja zjawisk językowych i kulturowych w wybranych pozycjach najnowszej czeskiej prozy, literatury faktu, publicystyki kulturalnej, politycznej i ekonomicznej; 2. Obserwacja zjawisk językowych i kulturowych w wybranych komunikatach audiowizualnych (film, program telewizyjny); 3. Obserwacja zjawisk językowych i kulturowych w komunikacji internetowej (witryny informacyjne, blogi, media społecznościowe); 4. Studium literatury naukowej: opracowania z zakresu stylistyki, socjolingwistyki, pragmalingwistyki, etnolingwistyki, językoznawstwa kognitywnego i in.; pojęcia: sieć medialna, dyskurs, zakres funkcjonalnej różnorodności językowej, język wypowiedzi dziennikarskiej, język wypowiedzi artystycznej, język w dyskursie politycznym, zarządzanie językiem, polityka językowa, prawo językowe, kolokwializacja, krytyczna analiza dyskursu, kultura języka mówionego, poprawność polityczna, etykieta językowa, agresja werbalna, czynniki stylistyczne, wulgaryzacja dyskursu, formy konkurencyjne, slangi specjalistyczne; 5. Ćwiczenia praktyczne.
6.	Teoria przekładu	1. Przedmiot teorii przekładu; 2. Cele teorii przekładu; 3. Definicja przekładu, przekład a tłumaczenie; 4. Przekład a pośrednictwo językowe; 5. Typologia przekładu; 6. Przekład dosłowny, przekład wolny i przekład adekwatny; 7. Pojęcie nieprzetłumaczalności; 8. Pojęcie wierności przekładu; 9. Pojęcie ekwiwalencji; 10. Pojęcie adekwatności; 11. Rodzaje transformacji (generalizacja, konkretyzacja, przekład antonimiczny, kompensacje, opuszczenia); 12. Problem jednostki przekładu; 13. Interferencja

		językowa a przekład; 14. Bilingwizm a przekład; 15. Pojęcie fałszywych przyjaciół tłumacza; 16. Leksyka bezekwiwalentowa w przekładzie; 17. Kompetencje tłumacza, predyspozycje tłumacza; 18. Pojęcie strategii, technik, metod tłumaczenia, działań tłumacza; 19. Bariera etnolingwistyczna w procesie tłumaczenia; 20. Adaptacja pragmatyczna w przekładzie; 21. Problem tłumaczenia frazeologizmów; 22. Skrzydlate słowa jako problem translatoryczny; 23. Pojęcie domestykacji (oswojenia) i egzotykcacji w przekładzie, warunki ich stosowania w odniesieniu do kategorii intencji nadawcy i zakładanego odbiorcy oryginału i przekładu; 24. Czynniki obcości w przekładzie; 25. Różnice w rozumieniu ekwiwalencji w przekładzie, rodzaje i poziomy ekwiwalencji; 26. Rodzaje błędów tłumaczeniowych; 27. Inwariant i warians w przekładzie w zależności od typu tekstu; 28. Leksyka gwarowa w przekładzie; 29. Kolokwializmy, argotyzmy, profesjonalizmy i wulgaryzmy w przekładzie.
7.	Praktyka przekładu	1. Ćwiczenia w tłumaczeniu różnego typu tekstów pisanych z języka czeskiego na język polski oraz z polskiego na czeski; 2. Pojęcie przekładu. Typy przekładu – tłumaczenia pisemne i ustne; 3. Ekwiwalencja w przekładzie, jej rodzaje. Zagadnienie adekwatności, adaptacji; 4. Makro- i mikroprzekład. Fałszywi przyjaciele tłumacza; 5. Kodeks tłumacza sądowego – przegląd zasad. Karta tłumacza; 6. Wierność tłumaczenia. Przekład prawniczy; 7. Kolokacje, idiomy, neologizmy, archaizmy i sposoby ich tłumaczenia; 8. Okazjonalizmy, wulgaryzmy, interferencja językowa, sytuacje, środowiskowość; 9. Zjawisko nieprzetłumaczalności w przekładzie; 10. Terminologia, terminy i sposoby ich tłumaczenia, patologie terminologiczne; 11. Język specjalistyczny, przekład techniczny, naukowo-techniczny; 12. Literatura zawodowa, rola źródeł leksykograficznych oraz środków pomocniczych (Internet, elektroniczne programy tłumaczące) w procesie tłumaczenia.
8.	Seminarium magisterskie	1. Zapoznanie studentów z wymogami i techniką pisania prac magisterskich; 2. Doskonalenie metod wyszukiwania i gromadzenia bibliografii językoznawczej; 3. Pogłębianie umiejętności samodzielnej analizy zjawisk językowych; 4. Pogłębianie umiejętności problematyzowania, klasyfikowania zjawisk językowych, integrowania wiedzy z różnych źródeł; 5. Doskonalenie umiejętności dokonywania syntezy różnych idei i poglądów oraz formułowania własnych sądów krytycznych.
9.	PNJCz – konwersacje	Konwersacje w języku czeskim. Tematyka będzie wyszczególniona zawsze na początku ćwiczeń.
10.	PNJCz – stylistyka funkcjonalna	1. Analiza wybranych tekstów naukowych, popularnonaukowych i publicystycznych (artykuł naukowy, przyczynek, polemika, recenzja, artykuł publicystyczny, komentarz, glosa, kolumna, felieton, esej, reportaż); 2. Ćwiczenia w doborze stosownych środków leksykalnych i składniowych; 3. Ćwiczenia kompozycyjne - poprawne i stosowne redagowanie wypowiedzi pisemnych: wybór i kombinacja właściwych form, konstrukcji i wyrażień; 4. Prezentacja i omówienie fragmentów własnych prac studentów; 5. Ćwiczenia w zakresie składni, interpunkcji i ortografii.
11.	Najnowsza literatura czeska	1. Czeska literatura pierwszego dziesięciolecia nowego milenium; 2. Czeski rynek książki po 2000 – wydawnictwa, czasopisma literackie, nagrody literackie, portale literackie i generacja Y; 3. Proza czeska po 2000 roku – nowe tematy, przedstawiciele, bestsellery książkowe; 4. Charakterystyczne cechy czeskiej nowej poezji po 2000 roku; 5. Nové drama” – przemiany czeskiej dramaturgii po 2000 roku.

12.	Najnowsza literatura czeska	Analiza i interpretacja treści lektur oraz zapoznanie z twórczością następujących autorów: Emil Hakl, Petr Šabach, Jaroslav Rudiš, Jan Balabán, Radka Denemarková, Kateřina Tučková, Petra Soukupová, Tomáš Zmeškal, Markéta Pilátová, Marek Šindelka, Jiří Hájíček, Jana Šrámková, Václav Havel.
13.	Gramatyka konfrontatywna czesko-polska	1. Omówienie celu zajęć i metod pracy, zapoznanie z literaturą przedmiotu. 2. Ogólna problematyka konfrontatywnych badań lingwistycznych, najważniejsze opracowania. Porównywalność języków (uniwersalia, specyfika, tertium comparationis) a ich związki genetyczne i typologie. 3. Ogólne zagadnienia opisu konfrontatywnego języków blisko spokrewnionych. 4. Czeszczyzna i polszczyzna z perspektywy historyczno-porównawczej, stosunki językowe polsko-czeskie. 5. Synchroniczna konfrontacja wybranych kategorii gramatycznych z zakresu: czeskiej i polskiej fonetyki i fonologii, czeskiej i polskiej morfologii, czeskiej i polskiej składni. 6. Kontrastywne opisy słownictwa i frazeologii czeskiej i polskiej, ekwiwalencja i pozorna ekwiwalencja semantyczna i pragmatyczna. 7. Problem typologicznych różnic między czeszczyzną a polszczyzną (podsumowanie). 8. Oddziaływanie różnic i podobieństw obu języków na negatywny transfer w nauce języka obcego, drugiego i w posługiwaniu się nim. 9. Konfrontacja języków w kontekście kulturowym: czy istnieją istotne różnice w widzeniu rzeczywistości przez pryzmat czeszczyzny i polszczyzny? 10. Odmianny języka czeskiego i polskiego i ich miejsce w komunikacji.
14.	Praca, biznes, kariera	Krajowy i (odpowiednio) międzynarodowy rynek pracy. Pracodawcy na krajowym i międzynarodowym rynku pracy. Prawo pracy i prawa pracownicze, ze szczególnym uwzględnieniem samozatrudnienia, firm jednoosobowych, wypełniania funkcji pracodawcy. Zarządzanie zasobami ludzkimi - katalog technik i strategii. Wspecjalizowane procedury rekrutacji do pracy (np. techniki assesment center). Zaawansowane procesy psychologii pracy (ze szczególnym uwzględnieniem higieny pracy i wypalenia zawodowego). Uregulowania na rynku pracy związane z ochroną praw pracowniczych (dyskryminacji i mobbingu). Komunikacja międzykulturowa w międzynarodowym zespole pracowniczym.
15.	Seminarium magisterskie	1. Zapoznanie studentów z wymogami i techniką pisania prac magisterskich; 2. Doskonalenie metod wyszukiwania i gromadzenia bibliografii językoznawczej; 3. Pogłębianie umiejętności samodzielnej analizy zjawisk językowych; 4. Pogłębianie umiejętności problematyzowania, klasyfikowania zjawisk językowych, integrowania wiedzy z różnych źródeł; 5. Doskonalenie umiejętności dokonywania syntezy różnych idei i poglądów oraz formułowania własnych sądów krytycznych.
16.	PNJCz - konwersacje	1. Zagrożenia współczesnego świata (klęski żywiołowe, globalizacja, terroryzm, choroby cywilizacyjne, nałogi, patologie społeczne, nietolerancja); 2. Zagadnienia ochrony środowiska. 3. Styl naukowy.
17.	Język czeski w administracji i biznesie	1. Środki masowego przekazu w Czechach jako źródło informacji o biznesie (prasa, radio, telewizja, Internet); 2) Korespondencja w biznesie (list, email, telefon); 3) Życiorys (CV, list motywacyjny, rozmowa kwalifikacyjna); 4) Czeski rynek pracy (firma - rodzaje działalności); 5) Korespondencja urzędowa (wnioski, skargi, podania).

18.	Komunikacja międzykulturowa	1. Ogólne wprowadzenie do problematyki komunikacji i kultury; 2. Kultura i jej miejsce w komunikacji. Teoria komunikacji według R. Jacobsona; 3. Kompetencje międzykulturowe w aspekcie językowym, globalnym i zarządzania; 4. Kultura a zachowanie językowe w Polsce i w Czechach; 5. Kompetencja kulturowa w poznawaniu języka obcego; 6. Pragmalingwistyczne i kognitywne ramy komunikacji międzykulturowej (interpersonalna i fatyczna a przedstawieniowa funkcja języka); 7. Komunikacja niewerbalna: gesty, mimika, dystans; 8. Zachowania zwyczajowe: wobec czasu, porządku, wobec tradycji, hierarchii, autorytetu.
19.	Seminarium magisterskie	1. Doskonalenie techniki pisania pracy magisterskiej; 2. Pogłębianie wiedzy na wybrany temat; 3. Doskonalenie umiejętności językowych w zakresie języka czeskiego oraz umiejętności przygotowywania prac pisemnych w języku czeskim, prezentowania w formie pisemnej i ustnej wyników swojej pracy badawczej.
20.	PNJCz - konwersacje	1. Styl oficjalny, urzędowy. 2. Posługiwanie się stylem oficjalnym w pismach formalnych; 3. Sporządzanie autobiografii, listu motywacyjnego, podania; 4. Dyskusja na aktualne tematy czeskiego życia społeczno-kulturalnego; 5. Omówienie zagadnień dotyczących sfery życia codziennego; 6. Prezentacje tematów i fragmentów własnych prac magisterskich.
21.	Język czeski w administracji i biznesie	1. Umowy (handlowe, cywilno-prawne); 2. Prezentacje biznesowe; 3. Negocjacje biznesowe; 4. Finanse (banki, operacje finansowe, rozliczenia); 5. Księgowość (podstawowe dokumenty).
22.	Komunikacja międzykulturowa	1. Kultura a komunikacja międzykulturowa; 2. Proces komunikacji międzykulturowej; 3. Komunikacja międzykulturowa z punktu widzenia psycholingwistyki i socjolingwistyki; 4. Źródła najnowszej wiedzy o komunikacji międzykulturowej; 5. Specyfika kultur w zachowaniach komunikacyjnych; 6. Koncepcja Sapira-Whorfa a komunikacja międzykulturowa; 7. Czesi o polskiej historii; 8. Mechanizmy i środki manipulacji językowej; 9. Czeskie widzenie Polaków po 1989 roku; 10. Polak i Polska w czeskiej nauce. Zachowania zwyczajowe: wobec czasu, porządku, wobec tradycji, hierarchii, autorytetu.
23.	Seminarium magisterskie	1. Doskonalenie techniki pisania pracy magisterskiej; 2. Pogłębianie wiedzy na wybrany temat; 3. Doskonalenie umiejętności językowych w zakresie języka czeskiego oraz umiejętności przygotowywania prac pisemnych w języku czeskim, prezentowania w formie pisemnej i ustnej wyników swojej pracy badawczej.